

Vipavski glas

Lavričeva knjižnica

Ajdovščina

Nanoška bitka: raziskava in izsledki

Aprila letos smo Primorci zaznamovali 80. obletnico italijanske ofenzive na Nanosu, ki je v ljudskem spominu znana kot Nanoška bitka. Tematiko je pred leti začel proučevati PRIMOŽ PLAHUTA, ki se mu je pridružilo okoli 30 posameznikov in organizacij. Z združenimi močmi so iskali literaturo in vire o bitki, njenem poteku, sodelujočih, političnih, vojaških in časovnih okvirih, v katerih je Italija sprožila ofenzivo s ciljem uničiti organiziran odpor Primorcev. Sodelujoči so se o izsledkih medsebojno informirali.

Predstavitev bo v naši enoti v Vipavi, saj so se sodelujoči med raziskavo naslonili tudi na vire in fonde Lavričeve knjižnice, kraj pa živi z Nanosom od zmeraj.

Sreda, 21. 9. 2022,

ob 18:30

v Lavričevi knjižnici v Vipavi.

Redne lokalne volitve 2022

Redne lokalne volitve 2022, na katerih volimo župane in člane občinskih svetov ter člane svetov krajevnih skupnosti, bodo v nedeljo, 20. novembra 2022. Na spletni strani Občine Vipava so dostopne vse informacije v zvezi z lokalnimi volitvami v občini Vipava. Dodatne informacije so na razpolago tudi na spletni strani Državne volilne komisije in Ministrstva za notranje zadeve.

Poziv za prijavo škode zaradi posledic suše

Občina Vipava na podlagi sklepa Ministrstva za obrambo Uprave RS za zaščito in reševanje št. 844-18/2022-13-DGZR z dne 12. 8. 2022 zbira vloge oškodovancev, ki so utrpeli škodo na kmetijskih pridelkih zaradi posledic suše 2022.

Oškodovanci lahko škodo prijavite tako, da izpolnite predpisani Obrazec 2 – Ocena škode v tekoči kmetijski proizvodnji na pridelkih, povzročene po naravni nesreči, ki je na voljo na spletni strani in tajništvu občine.

Izpolnjen obrazec pošljite na naslov Občina Vipava, Glavni trg 15, Vipava ali pa ga osebno dostavite v glavno pisarno Občine v času poslovanja.

Rok za oddajo vlog je petek, 23. 9. 2022.

Obrazec mora biti podpisan in mora obvezno vsebovati naslednje podatke:

- ime in priimek nosilca kmetijskega gospodarstva
- davčna številka nosilca
- naslov nosilca
- KMG-MID iz registra kmetijskih gospodarstev. Če KMG-MID ni urejen na datum 31. 5. 2022, ni upravičen do državne pomoči.
- GERK - številka GERK-a. Če ima nosilec v ENEM GERKU VEČ KULTUR, je le te potrebno napisati LOČENO in prav tako LOČENO POVRŠINO za VSAKO KULTURO POSEBEJ (seštevek GERKa)
- VRSTA KULTURE in ŠIFRA – seznam priznanih kultur iz Uredbe o metodologiji za ocenjevanje škode
- POŠKODOVANOST – dejanski odstotek poškodovanosti
- POVRŠINA POŠKODOVANE KULTURE – dejanska površina poškodovane kulture v arih v GERK-u.

Poleg vseh zahtevanih podatkov na Obrazcu 2 pripišite tudi svojo telefonsko številko.

Aktualni projekti

Izvajalci so imeli čez poletje dobre vremenske razmere za gradnjo, zato so bila gradbišča aktivna; zaključujejo se dela pri

krožišču hitre ceste ter dela na parkirišču pri osnovni šoli, stekla so dela na Paviljonu Podskala, pospešeno se nadaljujejo dela

na izvirih reke Vipave, v pripravi pa je kar nekaj projektov in javnih naročil, katerih gradnja se bo odprla v kratkem.

Prehod za pešce pri krožišču hitre ceste

Parkirišče pri Osnovni šoli Draga Bajca Vipava

Paviljon v Podskali

Novi zidovi na izviri reke Vipave

Občina Vipava cveti 2022 | rezultati akcije

Zavod za turizem TRG Vipava je letos drugič organiziral Akcijo Občina Vipava cveti 2022, s katero so v več kategorijah iskali najbolj cvetoče koščke naše občine. Strokovna komisija je skrbno pregledala prijave in nato opravila dva terenska ogleda. Na podlagi videnega je komisija podelila priznanja in pohvale kot sledi:

Kategorija 1: Stanovanjska hiša z okolico:

Zlato – Majda Marc

Srebrno – Nadja Tomažič
Bronasto – Vlasta Popovski
Pohvala – Dragica Kranjc
Pohvala – Majda Potparič

Kategorija 2a: Poslovni subjekti – vinske kleti

Zlato – Vinska klet Miška
Srebrno – Vina Vidus
Bronasto – Kmetija Tomažič

Kategorija 2b: Poslovni subjekti – drugi

Zlato – Varstveno delovni center
Srebrno – Keramika Gržeta
Bronasto – Kamp Tura

Ostali, ki prejmejo pohvalo:

Krajevna skupnost Lože
Krajevna skupnost Goče
Suzana Bric

Vsem zmagovalcem iskreno čestitamo, zahvaljujemo pa se tudi vsem ostalim, ki ste se odzvali na akcijo.

Knjižnica kot hram kulture in učenosti

Pred slabim letom se je Občina Vipava odločila, da s proračunskim vložkom obogati knjižničarstvo na svojem območju. Odločitev se odraža v povečanem obsegu obratovanja knjižnic v Vipavi in Podnanosu ter v ponudbi dejavnosti. Te so se že dodobra prijele.

Knjižnice kot take že dolga leta niso več samo ustanove, ki pridobivajo, obdelujejo in hranijo gradivo ter ga dajejo na voljo uporabnikom, temveč mnogo več kot to – z gradivom, informacijsko, pedagoško in kulturno dejavnostjo se vključujejo v življenje kraja, kjer stojijo, in ga na ta način bogatijo.

Ker nam je prve tri mesece letošnjega leta mešala štrane epidemija in z njo povezane omejitve, smo lahko z našim kulturnim udejstvovanjem začeli šele marca. Edini projekt, ki smo ga ves čas, tudi med epidemijo, izvajali, je Beremo s tačkami, ker je individualen. Med ljudmi se pozna odsotnost druženja in obiskov prireditelj, zato smo s toliko večjim veseljem začeli z izvajanjem vseh dejavnosti, ki jih je knjižnica ponujala že pred epidemijo, in še kakšne dodatne.

V Vipavski knjižnici smo tako do sedaj razen med počitnicami izvajali torkove ure pravljic, ki so bile izredno dobro obiskane. Otroci v starosti od treh do petih let tako s starši ob 17. uri redno prihajajo k nam, dobili so knjižico prisotnosti, kamor jim knjižničarka ob vsakem obisku pritisne žig, ob koncu pravljicne sezone pa si z zadostnim številom žigov v knjižnici prisotnosti priložijo darilo, letos je bila to knjiga. Otrokom obisk pravljic vselej popestrimo še s kakšno dejavnostjo, kjer izdelajo določeno stvar in jo odnesejo domov. V Podnanosu ure pravljic izvajamo v malo drugačni obliki, saj nas tedensko obiskuje vrtec ob četrth dopoldne in za njih izvedemo pravljico ter tudi kakšno aktivnost.

Vsaka dva tedna obiščemo DSO Pristan, kjer imamo bralna srečanja s približno osemnajstimi bralkami. Na teh bralnih srečanjih, ki so neke vrste biblioterapija, predvsem pa prijetno druženje in obujanje spominov, so včasih prebirali domoznansko literaturo, letos pa smo začeli s prebiranjem slovenskih kmečkih povesti. Domovi starejših občanov so bili zaradi covid ukrepov več mesecev zaprti in vsakršno druženje, tudi s knjigo, njihovim sta-

novalcem sedaj veliko pomeni. Tako smo po nasvetu moderatorjev bralnih srečanj pozvali stanovalce, naj sami povedo, kaj bi najraje prebirali. Izrazili so željo, da bi brali slovenske kmečke povesti. Kmečka povest je eden najboljšežnejših žanrov v slovenski pripovedni tradiciji. Zanj je značilno, da so glavne osebe kmetje ali druge osebe, tesno povezane s kmečkim okoljem in načinom življenja. Stanovalke Pristana se na bralnih srečanjih v prebra-

ne zgodbe izredno vživijo ter se z junaki identificirajo, kar velikokrat izzove solze, mnogokrat pa tudi smeh.

Projekt Rastem s knjigo je nacionalni projekt spodbujanja bralne kulture. Z njim skušamo osnovnošolce in srednješolce motivirati za branje mladinskega lepovedja slovenskih avtorjev ter jih spodbuditi k obiskovanju splošnih knjižnic. V sklopu omenjenega projekta so nas tako obiskali sedmošolci iz OŠ Draga Bajca Vipava ter dijaki treh oddelkov prvih letnikov Škofjiske gimnazije Vipava. Predstavili smo jim Lavričevo knjižnico, njene enote ter zgodovino, nato pa smo jim razložili, kako deluje cobiss, pridobljeno znanje pa so morali potem pokazati pri reševanju testa. Priložnost smo še dodatno izkoristili za to, da smo k vpisu v knjižnico Vipava povabili dijake prvih letnikov, ki so v dijaškem domu, saj prihajajo iz različnih krajev Slovenije, ter tudi za to, da smo sedmošolce spomnili, kako prijetno je pri nas, saj so mnogi med epidemijo na to pozabili.

Ob obisku skupine otrok iz Ciriusa smo ugotovili, da se knjige lahko tipa, odkriva, tehta, boža ter posluša ter da so nekatere knjige pošteno težke za dvigovanje. Našim zgornjim sosedom, otrokom iz vrtca Montessori, pa so bile knjige ob obisku tako zelo všeč, da nas sedaj ob odhodu iz vrtca z veseljem obiščejo skupaj s starši.

Zaposleni v knjižnici sva se odločili, da bova starejšim in mlajšim bralcem poskušali ponuditi tudi malo starejše, kvalitetno gradivo z dobrimi zgodbami, ki pa je mogoče pozabljeno in prezrto. Že v začetku leta smo začeli z izdelovanjem knjižnih paketov na določeno temo za otroke in odrasle, kar je bilo zelo dobro sprejeto.

Projekt smo še nadgradili s poletno akcijo, saj imamo v poletnem času veliko bralcev, ki so sezonski in želijo vzeti nekaj na hitro – zanje so knjižni paketi idealni. V sklopu te akcije smo pripravili poseben knjižni meni Ko zadiši po knjigah: razvajamo naše brbončice. Bralcem smo tako pripravili klasični nedeljski meni s ponudbo klasičnih romanov, meni za drzne po duši z modernimi romani ter lahki meni za ne preveč lačne, v katerem so bili lahkotni romani. Bralci so lahko sodelovali večkrat ter izbrali celoten meni ali njegove posamezne dele (predjed, glavno jed in cukrček).

Pesnica Lilijana Homovec ter pisatelj Dušan Jelinčič, ki smo ju aprila in maja gostili na literarnih večerih, sta se v preteklih letih že oba znašla na seznamu del za projekt Primorci beremo. To je bralna značka za odrasle, ki tudi letošnje leto poteka od pomladi do jeseni in ponuja v branje veliko odličnih knjig slovenskih avtorjev. Vmes, ko projekt Primorci beremo počiva, pa lahko naši bralci sodelujejo pri BILKI, bralnem izzivu Lavričeve knjižnice Ajdovščina.

Tudi k razvoju turizma na zgornjem Vipavskem smo nekaj prispevali – Lavričeva knjižnica je z Zavodom za turizem TRG Vipava pripravila vsebinski del skupnega projekta ZNAMENITI VIPAVCI. Od poletja dalje se lahko obiskovalci in domačini seznanijo z življenjem Sigismunda Herbersteina, Antona Laurina in Matije Vertovca – do vsebin dostopajo s pomočjo tehnologije obogatene resničnosti (AR tehnologija).

Otroci od prvega do devetega razreda imajo vsak mesec na voljo za reševanje knjižno uganko in vsak mesec izžrebamo

srečneža, ki je nagrajen. Tisti otroci pa, ki res veliko berejo, se lahko pridružijo Poletavcem in NajPoletavcem. Poletavci so otroci od sedmega do dvanajstega leta, ki med poletnimi počitnicami berejo 30 dni pol ure na dan. Počitniška bralna akcija poteka vsako leto od 10. junija do 10. septembra. Najpoletavci pa so Poletavci, ki so stari od 13 do 17 let.

Za nami je obdobje pestrega dogajanja v knjižnici. Prihaja jesen in z njo dolgi večeri, v knjižnici Vipava pa za to obdobje načrtujemo mnogo dejavnosti – literarne večere, ure pravljic, projekta Beremo v naročju staršev in Beremo s tačkami, bralni krožek z Dijaškim domom ŠGV ter Pristanom, knjižnica pa s predlogi sodeluje pri pripravi ponudbe v bodočem Medgeneracijskem centru (nad knjižnico).

Pridite k nam, ne bo vam dolgčas!

Valentina Tominec

Pročelja hiš na Gočah postala kulisa za poletne kulturne prireditve

Kamnita arhitektura vipavske vasice Goče je v dneh od 13. do 15. avgusta postala naravna kulisa za tridnevni kulturni dogodek, ki je potekal v organizaciji Krajevne skupnosti Goče in v vseh treh dneh privabil veliko število obiskovalcev. Sklop prireditev so organizatorji poimenovali Poletni vikend na Jegnu. Prireditveni večeri so obsegali dva glasbena in en gledališki dogodek.

Poletni večeri na Jegnu so se začeli v soboto, 13. avgusta, s koncertom ženske Vokalne skupine Ardeo, ki deluje v okviru

Kulturno prosvetnega društva Šempas. Ime skupine Ardeo v latinščini pomeni gorati, žareti in tudi biti zaljubljen. Izkazalo se je, da je ime skupine še kako ustrezno, saj so od glasbenih občutkov lepega žareli tudi obrazi navdušenih poslušalcev.

Z glasbo pa se je Poletni vikend na Jegnu tudi končal na praznični ponedeljek, 15. avgusta. Predsednica Krajevne skupnosti Goče Anja Godnič je v nagovoru k prireditvi malo za šalo in veliko zares povedala, da je tokrat na Goče prišel tudi košček morja in sonca. Dveurni koncert pod zvezdami je namreč izvedla pevka Mojca Štoka – Moya, ki je julija letos s skladbo Luna nastopila tudi na festivalu Melodije morja in

sonca. Na kitari je pevko ves večer spremljal Jan Baruca – Yan Baray. Ljubitelji predstavljene zvrsti glasbe so gotovo uživali. Odprt prostor pod zvezdami, naravno okolje in bližina morja pa sta koncertu dodala tudi pravljичni nadih, ki poleti domuje med gasami vipavske vasice Goče.

Med obema glasbenima večeroma pa je v nedeljo, 14. avgusta, potekal tudi gledališki dogodek. S komedijo Družinske štorje od Zmagota in Vitorje sta v okviru KD Gledališke skupine Dekani številne gledalce, okrog 120 se jih je nabralo, spravljal v smeh odlična igralca Irena in Boris Piciga. Kot avtorja komedije sta na gledališkem listu podpisana Ingrid Verk in Peter Terčon, priredbo je napisal Boris Piciga, Ingrid Verk pa je prevzela tudi režisersko vodstvo.

Kot lahko preberemo na gledališkem listu, zgodba govori o tričlanski preprosti družini današnjega časa, kjer sta oba starša brez službe. Njunemu sinu Gianniju, ki je večni študent, pa nikakor ne uspe dokončati šolanja. Medtem ko preživi oče Zmago večji del dneva v gostilni, hodi mama Vitorja na delo v Trst, kjer pri premožni gospodi čisti in pospravlja, da lahko na ta način vsaj za silo preživi družino. In čeprav živijo v težkih razmerah, je pri njih vedno prisotno veliko humorja in optimizma, s katerim gledajo naprej.

Glavna igralca, Irena in Boris Piciga, sta vlogi Vitorje in Zmagota odlično odigrala,

poleg univerzalne tematike in (tudi globlje) sporočilnosti gledališkega dela pa je bilo gledalcem še posebno ljubo istrsko narečje. To, da tretjega igralca, ki naj bi predstavljal sina Giannija, zaradi poletnih dopustov sploh ni bilo na odru, gledališki predstavi niti najmanj ni zmanjšalo vrednosti, saj je bila na novo ustvarjena priredba Borisa Picige odlično spisana. Navdušenje gledalcev je bilo izkazano z burnim aplavzom in s spodbudnimi medklici, ki so bili namenjeni glavnemu igralcu in jih je bilo večkrat slišati med predstavo: »Ej, pa ta je naravni talent!«

Organizatorju tridnevnega dogodka in vsem nastopajočim, ki so oblikovali Poletni vikend na Jegnu, iskrene čestitke in še veliko delovnega elana za bodoče prireditve!

Alenka Skupek, Fotografije: Alenka Skupek, Anja Godnič

Gledališka skupina Ga pihnemo iz Podnanosa na Gočah

V soboto, 3. septembra, smo na Gočah v dvorani osnovne šole gostili igralsko skupino Ga pihnemo. Odigrali so nam komedijo Toneta Partljiča Krivica boli.

Dobro uro in pol dolgo predstavo v domači sobi odpre Janez Krivic, upokojeni profesor in pisatelj, ki v prazničnem novoletnem času precej osamljen bivši ženi po telefonu sporoča, da se mu godijo same krivice in se bo zato ubil. Potegne pištolo – pok. V nadaljevanju sporoči v slušalko: »A vidiš, ubil sem se.« Dvorana seveda v smeh. Nekdanja žena Vesna, ki profesorju uide z mlajšim in v tistih rečeh aktivnejšim Ljubom Topičem, je sita negotovanja svojega bivšega in mu zato pošlje čistilko Marijo. Kaže, da ga ta edina razume in verjame, da je krivično, da mu je urednik na založbi spet zavrnil njegov najnovejši roman – ki seveda govori o krivicah. A Vesnin namen je, da bi se njen nekdanji mož, ki je starejši dobro situiran gospod,

in mlajša mati dveh otrok, ki se težko prebija skozi življenje, zblížala in kljub »intelektualnim preprekam« poročila. Načrt že

skoraj uspe, a čistilkina preprosta logika na koncu zmaga, saj je kmalu jasno, da je nekdanjo profesorjevo ženo pri vsem sku-

paj vodila le njena osebna korist. Na odru so komedijo odigrali Silvan Bratož v vlogi upokojenega profesorja Janeza Krivica, Ivica Petrič v vlogi profesorjeve bivše žene, Lucija Žgur v vlogi čistilke Marije in Marjan Vovk v vlogi Ljuba Topiča. Močni aplavzi med predstavo in ob koncu predstave so nagradili igralce.

Predstava ponuja veliko življenjskih resnic

o medsebojnih odnosih in sobivanju. Večer je bil sproščen, poln smeha in še bolj poseben, ker so igralci komedijo odigrali v domačem vipavskem narečju.

Ob koncu predstave smo se z minuto molka poklonili pokojnemu režiserju Valterju Pipanu.

Anja Godnič

Druženje krajanov Gradišča pri Vipavi

Po dolgem času smo se tudi krajanje Gradišča pri Vipavi v začetku junija na nedeljo zbrali na tradicionalnem spomladanskem druženju, ki je potekalo v središču Gradišča na naši "plošči". Srečanja se je udeležila večina Gradiščanov, ki so z veseljem poklepetali s svojimi daljnimi pa tudi bližnjimi sosedi. Ob glasbi, kulturnem programu in dobri hrani so popoldan popestrile zanimive igre, kot sta balinanje in ocenjevanje teže pršuta, ki sta pritegnili vse generacije. Prav tako pa je vsak zmagovalec s seboj odnesel tudi nagrado. Vse zahvale pri organizaciji gredo naši Krajevni skupnosti, ki se je izkazala. Hvala tudi vsem, ki so prispevali s peko slaščic, zadostno količino vina in dobro družbo.

V avgustu pa so se planinsko najbolj zagnani Gradiščani odpravili na dvodnevni pohod k Triglavskim jezerom. Štartali so na planini Blato, se povzpeli do kočice na Planini pri Jezeru, kjer so tudi zvečer prespali, nadaljevali čez Dedno polje in

Štopce do Triglavskih jezer in se vračali krožno prek Pradov. Štiriindvajset udeležencev je preživelo dva krasna dneva v naravi in v odlični družbi. Hvala Darinki za organizacijo in vsem za dobro družbo. To je bil že 12. pohod, tokrat v spomin na

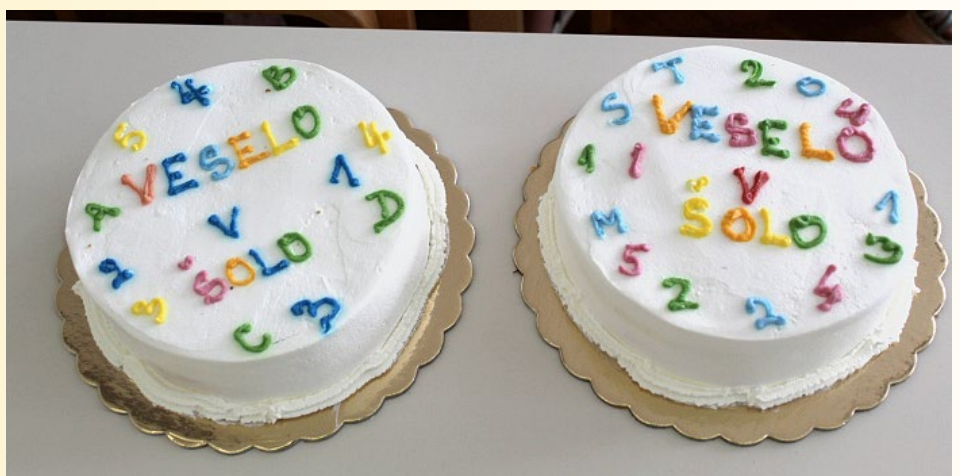
Franceta, glavnega pobudnika teh pohodov.

Taka druženja nas povezujejo in ohranjajo kot skupnost! Veselimo se že naslednjega srečanja!

KS Gradišče pri Vipavi

Juhuhu, novo šolsko leto spet je tu!

Pa smo spet tam! Ponovno smo dočakali 1. september, dan, ko je prag naše šole prestopilo kar 598 učencev. Kot bi tudi narava

čutila njihove mešane občutke, je nebo po dolgem času zajokalo. Za nekatere od sreče in navdušenja, za nekatere pa mogoče ob občutkih tesnobe in nelagodja.

Prav gotovo je bil ta dan nekaj posebnega za naše prvošolčke. Učiteljici Tanja Tomažič in Lara Žabar poročata, da se

nam je na matični šoli v Vipavi pridružilo 38 prvošolcev in prvošolk. S pristrčnim programom so jih v novo šolsko leto popeljali tretješolci. Zapeli in zaplesali so jim, obiskali pa sta jih tudi šolski vili, ki sta jim obljubili, da jim bosta vedno stali ob strani. Na šoli jih je obiskala tudi Muca

Prvošolci v Vipavi

Prvošolci PŠ Podnanos

Prvošolca PŠ Goče

Prvošolci PŠ Vrhpolje

Copatarica, ki jih je spodbudila k redoljubnosti. S spodbudnimi besedami jih je v novo obdobje pospremil župan Goran Kodelja. Po končanem sprejemu so se v učilnicah spoznali in se posladkali s torto.

Prag podružnične šole Goče sta 1. septembra prestopila dva prvošolčka. Najprej sta ju nagovorili vodja podružnice, učiteljica Vanja Krapež, ter njuna učiteljica Natalija Marc. Vsi učenci s podružnice, vseh skupaj jih je 20 in tvorijo dva kombinirana oddelka, so jima nato pripravili krajši kulturni program. Četrtošolci so recitali pesem Šolski zvonec Kajetana Koviča, jima podelili rutko in plakete. Za konec so skupaj zapeli še pesem *Ko si srečen* in s prerezom traku vstopili novim dogodivščinam naproti. Vrstniki so prvošolca nato popeljali še po šoli in jima razkazali vse prostore, za malico pa sta se skupaj z drugošolci posladkala s torto.

Učenci 2., 3., 4. in 5. razreda v Podnanosu so s pesmijo *Prvič v šolo* pospremili čez šolski prag 7 prvošolcev in 3 prvošolke. Sprejem se je nadaljeval v šolski jedilnici, kjer je vodja podružnične šole, učiteljica Andreja Likar Ivanov, nagovorila starše in šolarje ter jim s spodbudnimi besedami zaželela dobrodošlico. S prisrčnim glasbeno-plesnim programom so jih pozdravili tudi petošolci. Kulturno prireditev je popestrila njihova učiteljica Anita Hrovatin, ki je nekaj otroških pesmic zagrnila na klarinet. Po slovesni podelitvi rumenih rutk so učenci 5. razreda poskrbeli, da so naši novi šolarji varno zakorakali proti svojemu razredu. Spoznali so svojo učilnico, kjer se začne njihovo osnovnošolsko izobraževanje. Seveda so se tudi v Podnanosu na tak dan posladkali s torto in sokom. Z rumeno rutko okrog vratu so prvošolci po končanem sprejemu srečni pohiteli v objem staršev.

Na podružnični šoli v Vrhpolju pa so medse sprejeli 11 otrok. Na vetroven prvi šolski dan so jih na vhodu pričakali starejši učenci in učiteljica Daša Černigoj. Pogumne prvošolčke so najprej pozdravili s pesmijo *Trije korenjaki*. Sprejem so nadaljevali v jedilnici šole s pozdravom vodje podružnice, učiteljice Sare Furlan, in prisrčno predstavo *Pikapolonica in pikice*. Po končanem sprejemu je vsak nov učenec prejel rutko in košček odlične torte. Prvi dan je zelo hitro minil in prvošolčki so se polni vtisov in spominov s starši vrnili domov.

O prvem šolskem dnevu in šoli nasploh so prvošolčki učiteljici Kristini Vanceta zaupali nekaj svojih misli. Naja je povedala, da ji je bilo v šoli lepo, ker so jedli torto in

je spoznala nove sošolce. Zali so v veselje zanimive šolske naloge, Eva pa se veseli domačih nalog in zelo dobrih kosil. Da mu je v šoli lepo, ker se ne spi in se samo uči, je opazil Matija, Tajdi pa so bolj všeč

odmori za igranje.

Ne glede na to, kakšni občutki so prevevali naše učence na ta poseben dan, pa prav vsakemu izmed njih voščimo prijetno novo

šolsko leto, da bi se v naših prostorih počutili sprejete in cenjene, da bi poleg nove učne snovi osvojili tudi veliko enajstih šol za življenje. Seveda ne moremo obljubiti, da bo leto minilo v znamenju samih zmag in odličnih ocen, povsem brez porazov, malih ranic in solz. A s skupnimi močmi si bomo prizadevali za dobre medsebojne odnose in rast naših otrok v odgovorne, vedoželjne, spoštljive in spoštovane mladostnike.

Naj bo srečno!

Kolektiv OŠ Draga Bajca Vipava

Poletni utrinki s Škofijske gimnazije Vipava

Šolsko leto se za večino dijakin in dijakov zaključi konec junija, kljub temu pa se čez poletje tako na šoli kot v povezavi z njo še marsikaj dogaja. Tudi na ŠGV: maturanti so po končani maturi sredi julija dočakali rezultate mature, nekaterim je uspelo te rezultate še oplemenititi, dva dijaka sta se udeležila dveh mednarodnih olimpijad, dva pa zastopala Slovenijo v košarki. Preživeli smo vroče, a zelo zanimivo poletje.

Letošnja matura

Izjemnemu številu zlatih maturantov, o čemer smo poročali v prejšnji številki, se je po oddanih ugovorih na Državni izpitni center pridružila še ena zlata maturantka, Ajda Furlan. Poleg tega je uspeh nadgradila tudi Polona Boštjančič, ki je nazivu zlata maturantka dodala diamantni lesk – poleg Aljaža Velikonja je dosegla vseh 34 točk na maturi in postala diamantna maturantka. Rezultati jesenskega dela mature bodo znani 16. 9., a že sedaj lahko rečemo, da je ob 11. zlatih maturantih, od teh dveh diamantnih, generacija 2022 dosegla enega največjih uspehov mature v 30-letni zgodovini ŠGV.

Matic Kravos srebrn na mednarodni geografski olimpijadi

Slovenijo je na 18. mednarodni geografski olimpijadi (iGeo), ki je letos potekala prek spleta v Parizu, zastopala ekipa štirih tekmovalcev. Med njimi tudi naš dijak, Matic Kravos, ki je pod mentorstvom prof. Teje Pišot v številčni in močni konkurenci več kot 209 mladih geografov iz 54 držav osvojil odlično srebrno medaljo! Za nemoteno organizacijo tekmovanja pri nas je poskrbel Zavod RS za šolstvo. Na fotografiji iz arhiva zavoda je Matic drugi z leve.

Jakob Grmek bronast na Mednarodni ekonomski olimpijadi

V juliju je Slovenija prvič sodelovala tudi na Mednarodni ekonomski olimpijadi in dosegla ekipni uspeh. Zasedli so izjemno 6. mesto za ekipami ZDA, Brazilije, Kanade, Kitajske in Rusije, pri reševanju

poslovnega primera pa so bili še boljši, 4. Skupaj je sodelovalo 43 ekip. Uspešni so bili tudi posamično, dijak ŠGV Jakob Grmek (mentor Bogdan Urdih) je prejel bronasto medaljo. Čeprav je tekmovanje potekalo prek spleta, so se nekatere evropske ekipe, med njimi tudi slovenska, zbrale v kraju Sirince blizu Izmirja v Turčiji. Slovenija je

letos prvič sodelovala na tem tekmovanju, zato je uspeh še toliko prestižnejši. Na fotografiji iz arhiva Ekonomske fakultete, ki je poleg Društva matematikov, fizikov in astronomov Slovenije organizirala slovenski, izbirni del tekmovanja, je Jakob prvi z desne.

Jakob je o tekmovanju med drugim zapisal: »Prvi tekmovalni dan smo reševali ekonomske naloge, naslednji dan pa igrice finančne pismenosti. Tretji dan pa smo se ukvarjali s študijo primera iz poslovne prakse, ki je ekipna naloga in se rešuje 24 ur. Mi smo proučevali, kako zmanjšati

ogljčni odtis logističnega podjetja in ga narediti bolj trajnostnega. Vesel sem, da smo se z ekipo odlično odrezali.«

To je zgolj nekaj utrinkov iz poletnega dogajanja. Poleg omenjenega ponosno izpostavljamo tudi športna uspeha dveh škofijcev: Domna Petroviča, člana Košarkarskega kluba Leone iz Ajdovščine, ki je z ekipo do 18 let na evropskem prvenstvu dosegel odlično 4. mesto, in Špele Breclj, članice Košarkarskega kluba Vipava, ki se je z reprezentanco deklet do 18 let po izjemnih predstavah prebila v divizijo A evropske košarke.

In čeprav vedno v ospredje postavljamo uspehe dijakov in dijakinj, smo na ŠGV ponosni na vsakogar, saj so zmage in uspehi različnih vrst, včasih povsem skriti očem javnosti. Vsem želimo uspešno in zadovoljno leto, polno osebnih zmag. Še posebej gredo naše tople želje prvoletnikom; z ostalimi škofijci so tem željam prisluhnili na uvodni maši v Logu, ki jo je daroval msgr. Slavko Rebec, generalni vikar ko-

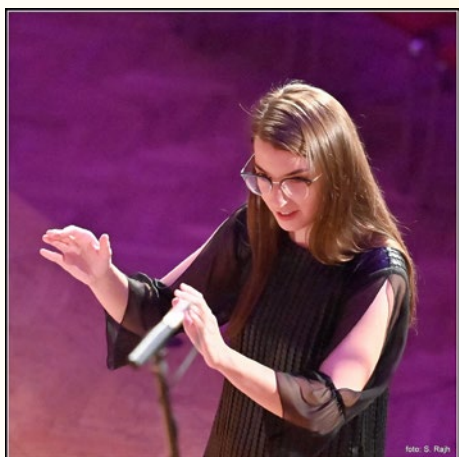

prske Škofije, na prvi šolski dan ob dvigu zastave in ob »krstu prvoletnikov«, ko so se hkrati zaobljubili slediti vrednotam dijaške skupnosti.

Utrinke zbrala: Bojana P. Kompara

Pogovor z zborovodkinjo Meto Praček Prašnikar

Meta, s tabo se pogovarjamo po odmevnem nastopu zbora Škofijske gimnazije Vipava ob praznovanju 30-letnice delovanja. Kako si doživela tako nastop zbora kot samo prireditve?

»Prireditve ob 30- obletnici ŠGV sem se veselila, z njo pa tudi nastopa zbora. Sodelovala sem že pri praznovanju 20. in 25. obletnice Škofijske gimnazije Vipava, tako da sem približno vedela, kaj pričakovati. Ker nas je v zadnjih letih spremljala korona in nismo vedeli, kako bo – ali bomo lahko kolikor toliko normalno izpeljali prireditve ali ne, smo se odločili, da letos ne bomo šli tudi v orkestrsko izvedbo, temveč bomo čimbolj izkoristili zbor in šolski bend. Zasedba zbora je bila v letošnjem letu izre-

dno dobra – od glasbene izobrazbe dijakov in tega, da znajo hitro brati note, do razmerja med fanti in dekleti, prihajanja pevcev na vajo, razvitosti glasov itd. Vedela sem, da bo naš nastop uspel.«

Poznamo te kot vsestransko glasbenico. Je tvoja glasbena pot trenutno usmerjena zgolj v zborovsko petje?

»Moja glasbena pot ni le zborovsko petje, vendar zbori in dirigiranje trenutno predstavljajo velik del mojega življenja. Ko me kdo vpraša, kaj pa ti delaš v prostem času, je včasih nekomu težko razložiti, da moj prosti čas povečini zapolnijo vaje in nastopi z zbori, ki jih vodim poleg redne službe (letos je bilo to poučevanje glasbene umetnosti na osnovni šoli in vodenje zbora na ŠGV). Poleg tega vodim še dva zbora – Vokalno skupino Segno (deklško-ženski pevski zbor, ki deluje pod okriljem župnije Vipava), deklško pevsko skupino Vesela pomlad z Opčin v Italiji, od leta 2016 pa sem tudi umetniška vodja tamburaškega orkestra Vipavski tamburaši. V letošnjem šolskem letu pa mi je čas ponovno dopuščal, da sem lahko po nekaj letih spet prepevala v zboru, in sicer v MePZ Anton Foerster iz Ljubljane.«

Se je ta usmerjenost zgodila spontano ali je plod osebne odločitve?

»Usmerjenost v pevske zборе se je začela v

mojih študentskih letih, ko sem začela študirati na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Izbrala sem smer glasbena pedagogika in kot učitelj glasbe/glasbene umetnosti, sploh v osnovni šoli, moraš voditi zборе, zato je predmetnik oblikovan tako, da pač mimo tega ne moreš. Že v dijaških letih me je zanimalo vodenje orkestrrov in dirigiranje. Samoiniciativno sem se začela udeleževati raznih seminarjev in delavnic za orkestrsko in zborovsko dirigiranje, potem pa so se začele že prve ponudbe o vodenju orkestra in zborov, ki se je potem razvijalo in se nadaljevalo s študijsko izmenjavo v ZDA, kjer sem študirala zborovsko dirigiranje, kasneje sem študij na Akademiji za glasbo zaključila z magistrskim koncertom, začela sem se udeleževati zborovskih in dirigentskih tekmovanj ...«

Zbor vipavske gimnazije je v zadnjih letih doživel pravi razcvet. Popuščali niste niti med zaprtjem države med epidemijo. Odmevali so vsi vaši virtualni nastopi. Lahko predstaviš, kako je potekala pot od odločitve za virtualni zbor do izpeljave.

»Zelo sem vesela, da tudi v času korone pevci niso obupali in da smo uspeli ohraniti zelo velik zbor, da nas korona čas ni »zdesetkal« kot marsikatero zasedbo.

Tistega, zdaj že, daljnega marca 2020 se je torej začelo šolanje na daljavo, vse je

bilo kar naenkrat drugače, novo. Pevski zbor do konca tistega šolskega leta ni več imel vaj, imel pa je napovedanih še kar nekaj nastopov, za katere smo prej veliko vadili, a so bili žal odpovedani. Na spletu so se množično začeli pojavljati virtualni videi zborov z različnih koncev sveta, to je postalo zelo popularno. Tako sem enkrat v aprilu prejela sporočilo od nekaj pevkv in pevcev, kaj pa, če bi tudi mi poskusili ustvariti kaj takega. In tako se je začelo. Po premisleku in tuhtanju, kako se take stvari sploh lotiti, smo začeli s snemanjem prvega virtualnega videa s skladbo *What a wonderful world*, ki smo ga objavili v začetku maja 2020. Za nastanek videa je zaslužen predvsem Simon Prašnikar, čigar vloga po navadi je, da zbor ŠGV spremlja na klavir, a se zelo dobro spozna tudi na tonsko tehniko in računalnike, tako da smo ga prosili za pomoč. Čeprav je bila izdelava takega videa tudi zanj nekaj novega, je vseeno sprejel ta velik izziv.

V naslednjem šolskem letu (2020/21) je šolanje spet večinoma potekalo na daljavo, tako smo tudi pevske vaje imeli preko Zooma, vse šolske prireditve, na katerih zbor po navadi sodeluje, so potekale na daljavo oziroma so bile posnete. Tako je bilo treba z virtualnimi videi nadaljevati. Za adventnico 2020 smo posneli skladbo *Čakaj in moli Boga*, ob koncu šolskega leta pa še *Cohenovo Hallelujah*. Pri teh dveh je poleg Simona sodeloval tudi dijak Andraž Dimc (*Čakaj in moli Boga* - montaža videa; *Hallelujah* - snemanje različnih kadrov po šoli in okolici) pri *Hallelujah* pa je zvok zmontiral bivši dijak Samo Vovk, ki je trenutno tudi zelo znan skladatelj in aranžer.«

Na prireditvi ob 30-letnici šole ste zapeli tudi *Ljudsko Pobelelo pole*. Priredbo je za zbor ŠGV napisal prav Samo Vovk. Kako je prišlo do sodelovanja?

»S Samom se poznavam že približno 15 let. Prvič sva se srečala na duhovnih vajah v Stržišču, kamor škofijci radi zahajajo, potem pa obiskovala še isto gimnazijo. Dijaki, ki smo bili glasbeno nadarjeni, smo večkrat nastopali na šolskih prireditvah. Že takrat je pisal priredbe popevk, zelo dobro je pel in igral kitaro. Skupaj tudi z Barbaro Grahor Vovk smo že od takrat nekakšna ekipa, onadva napišeta, aranžirata skladbo, jaz jo oddirigiram.

Skladba *Pobelelo pole* je nastala po naročilu. Zbor ŠGV je od Javnega sklada za kulturne dejavnosti prejel sredstva za noviteto. Vedela sem, da je Samo ne samo v Sloveniji, ampak tudi izven njenih meja, priljubljen skladatelj, ki ima poseben stil, privlačen tako za pevce kot tudi poslušalce. Tako sva se dogovorila, da nam napiše aranžma slovenske ljudske skladbe, da jo bomo lahko izvedli na kakšnem tekmovanju. Ker tekmovanje v zadnjih dveh letih ni bilo, mi pa smo skladbo vadili in se jo tudi naučili, smo z njo seveda želeli tudi nastopati. Tako je svojo krstno izvedbo doživela

21. aprila letos na Pomladnem koncertu treh zborov (Otroškega in mladinskega zbora OŠ Polhov Gradec ter Mešanega mladinskega zbora Škofijske gimnazije Vipava) v kulturnem domu v Vipavi. Do konca šolskega leta smo jo izvedli še nekajkrat.«

Kako pa nasploh izbiraš program?

»Program za zbor ŠGV okvirno izberem že poleti, ko se rada »zakopljem« v notni arhiv in brskam za partituro, dokončno pa se po navadi odločim po opravljenih avdicijah in prvih vajah v septembru, ko dobim približno sliko o zboru, saj se vsako leto zasedba nekoliko spremeni. Maturantje odidejo, pride nova generacija prvoletnikov itd. Seveda že vnaprej vem, na kakšnih prireditvah bomo peli (adventnica, dan odprtih vrat, kulturni dnevi ...), tako da vem, da je potrebno izbirati vsakega malo, od adventnih in božičnih pesmi do slovenskih ljudskih, tujih popevk, ne sme manjkati kakšna črnska duhovna, izpolnim pa tudi kakšno glasbeno željo dijakov.«

Če bi morala izbrati najljubšo pesem, bi to bila ...

»Težko je izbrati le eno skladbo, ki bi mi bila »naj«. Zelo ljube so mi sodobnejše zborovske skladbe, torej govorim o 20. in 21. stoletju, predvsem slovenskih skladateljev pa tudi tujih. Pogosteje se na stojalu znajdejo skladbe Andreja Makorja, Damijana Močnika, Tineta Beca, Tadeje Vulc in drugih. Vsekakor pa ne morem mimo Sama Vovka, s katerim zadnja leta pogosto sodelujeva. Predvsem imam v mislih skladbe, ki jih je napisal za mešani zbor naše šole.«

Je kateri od nastopov posebej zapisan v tvojem spominu?

»Vsak nastop je po svoje lep in zanimiv.

Še posebej me veseli, ko vidim nasmeh na obrazih pevcev med nastopom in po njem, slišim odzive še po letu ali dveh, ko se spominjajo kakšnih zborovskih dogodkov, ki so jih doživeli kot člani ŠGV zbor. Eden takih je zagotovo gostovanje na Škofijski klasični gimnaziji v Ljubljani in izvedba dveh koncertov skupaj s tamkajšnjim (Z) mešanim zborom. Pa tudi prvega državnega tekmovanja v Zagorju ob Savi se z veseljem spominjam, še posebej petja tekmovalnega programa na Trojanah, ko smo si šli kupit krofe. Lep spomin imam tudi na naše prvo zlato priznanje, ki smo ga prejeli na regijskem tekmovanju v Novi Gorici.»

Zborovsko petje je v Sloveniji pravi kulturni fenomen. V čem vidiš razloge, da je zelo priljubljeno tudi med mladimi?

»Dve leti nazaj sem delala krajšo raziskavo o tem, zakaj petje v zboru pozitivno vpliva na človeka.

Petje niža raven kortizola, kar pomeni, da niža nivo stresa. Poleg tega se med petjem v skupini zvišata raven dopamina (hormona sreče, ki spodbuja živahnost in dobro voljo, bistri misli in buri domišljijo) in oksitocina (hormona, ki ga povezujemo z glasba najlepšimi občutki in vsem, kar nas dela človeške: s srečo, povezanostjo, zaljubljenostjo ...). To je delno odgovorno za pevčovo samozavest in vliva občutek evforije ob sodelovanju v zborovskem ansamblu.

Sedaj imam v mislih pevske tabore za osnovnošolce, ki potekajo pri nas med poletnimi počitnicami – Slovenski otroški

zbor, ki ga je zastavil skladatelj, dirigent in pedagog Damijan Močnik, potem Tabor mladih pevcev Primorske, ki ga vodi učiteljica in zborovodja Barbara Kovačič ..., na katere se vsako leto prijavi okrog 100 otrok iz cele Slovenije in zamejstva. Kaj je razlog za tako množično udeležbo? Morda sama glasba, morda dobra družba, dobra organizacija, odlični glasbeni pedagogi, koncertiranje, podpora staršev ... ? Bi si upala trditi, da mešanica vsega. In če imamo vsaj del tega tudi na šolah, na vajah, potem je pot do uspeha oziroma priljubljenosti tako rekoč na dlani.»

Meta, najlepša hvala, želimo ti še veliko lepih glasbenih trenutkov.

Pogovarjala se je Bojana P. Kompara

V Podnanosu je bilo slovesno

V soboto, 27. 8. 2022, se je v Podnanosu odvijala slovesnost ob praznovanju 130 obletnice tamkajšnjega prostovoljnega gasilskega društva, ki je po novem tudi nosilec visokih priznanj Gasilske zveze Slovenije in Civilne zaščite Slovenije.

Tradicionalna gasilska parada sosednjih in prijateljskih društev ter nekaterih poklicnih enot je bila prava popestritev dogodka za množico obiskovalcev. Slovesnosti so se udeležili številni visoki gostje, predstavniki oblasti in samega gasilstva.

Predsednik društva Zoran Žgur je na slikovit način predstavil pomen 130 let ne-

prestanega prostovoljnega dela, ki ga povezujejo pogum, požrtvovalnost in nesebična pomoč. Na posebni preizkušnji so bili gasilci v zadnjem letu, zlasti v zadnjem obdobju velikega požara na Krasu. Njihovi člani so ob različnih požarih opravili več kot 1100 ur prostovoljnega dela. Še posebej ga veseli, da je v njihovih vrstah izjemno veliko mladih.

V imenu župana, ki se zaradi bolezni ni mogel udeležiti slavlja, je spregovoril predstavnik občine Alojz Durn, ki je prepričan, da bi bili predniki, ki so dejavnost začeli pred 130 leti, izjemno ponosni na današnje gasilstvo v tem lepem kraju.

Osrednji gost sobotne prireditve je bil minister za obrambo Republike Slovenije Marjan Šarec, ki je vse gasilce pohvalil za pomoč pri gašenju največjega požara v zgodovini Slovenije, kjer so bili v prvi vrsti tudi podnanaški prostovoljci: „Slovenska gasilka in gasilec dobro vesta, kaj je predanost in tovarštvo. Gasilci namreč gredo tja, od koder drugi bežijo – in k sreči se je izšlo brez človeških žrtev. Za to pa je zaslužna tudi dobra opremljenost, ki se je v zadnjih letih zelo izboljšala.“

Ob slovesnem prevzemu novega vozila je domači župnik Tomaž Kodrič povedal, da ga je ob velikem požaru na Krasu najbolj pretresla fotografija gasilca z rožnim vencem v roki. Tudi sam, kot se je izrazil, bo ostal njihov podporni član v molitvi.

Sobotno slovesnost, ki se je nadaljeva-

la z zabavo, so popestrili godbeniki iz Vrhpolja, posebne pozornosti pa so bili deležni gasilci s prikaznimi vajami. Gosti iz Cerknega so razvili znamenito pahljačo, domačini pa dve prostostoječi lestvi, iz katerih so v pozdrav zleteli golobi.

Dan pred tem se je v Podnanosu odvijala Slavnostna akademija, ki so se je med drugim udeležili Predsednik Gasilske zveze Slovenije Janko Cerkvenik, predsednik severnoprimorske zveze Jože Dakskobler ter podžupanja Občine Vipava Sonja Lukin.

Na slavnostni akademiji je društvo prevzelo Zlato plaketo Gasilske zveze Slovenije, vodstvo društva pa je ob 130 letnici svojim zaslužnim članom podelilo posebna priznanja in druge častne listine.

Ivan Seljak

Začela se je nova nogometna sezona

Počitnic je konec in tudi najmlajši nogometaši so se vrnili na zelenice. Letos v Nogometnem klubu Vipava športno znaenje osvaja 120 otrok.

Nogometno šolo NK Vipava, katere selekcije uspešno nastopajo v okviru tekmovanj MNZ Nova Gorica, vodi Jan Vidic. Letos pa so si nogometni trenerji, vsi imajo tudi trenerske licence, svoje selekcije razdelili takole. Najmlajše do sedmih let trenira izkušen trener Egidij Pavič, malo večje, do devetih let starosti, uči nogometnih veščin trener in učitelj športa Jernej Hozjan, dečke do enajstih let pripravljata na nogometno pot kar dva trenerja, Luka Bajc in Franci Perko. Branko Tutuš pa uči skrivnosti nogometa otroke do trinajstih let. Že skoraj pravi nogomet igrajo dečki v selekciji do petnajst let, ki jo vodi Emir Mehanović. Prav ta selekcija je že tretje leto združena z nogometaši NK Komen in pod imenom Vipava – Komen nastopa v ligaškem tekmovanju starejših dečkov pri MNZ Nova Gorica. V NK Vipava pa tekmuje tudi selekcija mladincev do devetnajst let, ki jih trenira Jakob Panič Nardin, in tekmujejo v Enotni primorski nogometni ligi,

ki jo sestavljata MNZ Koper in MNZ Nova Gorica.

Ob koncu sezone smo pisali o zgodovinskem uspehu članske ekipe NK Vipava. Žal pa se je letošnja nogometna sezona za člane začela slabo. Po štirih krogih v 3. slovenski nogometni ligi Zahod so imeli le točko na lestvici. Razočarani so bili vsi: igralci, vodstvo kluba, navijači in zlasti trener David Kompara, ki je po tehtnem premisleku ponudil svoj odstop. Tako je klub ostal brez glavnega članskega trenerja. Vendar so v nekaj dneh našli rešitev

in na klop zeleno belih se je po nekaj letih vrnil trener Aleš Kodelja, ki bo skušal z ekipo izboljšati trenutno stanje.

Nogometni klub Vipava vabi v svoje vrste mlade nogometaše, ki bi radi spoznavali skrivnosti tega čudovitega športa z izkušenimi trenerji, ki jih bodo popeljali na pot zdravega načina življenja in doseganja uspehov ter preseganja neuspehov.

Dobrodošli med nami,

Nogometni klub Vipava

Izlet upokojencev v Maribor

Člani Društva upokojencev Vipava smo 22. 8. 2022 obiskali Štajersko prestolnico.

Vreme nam je bilo dokaj naklonjeno. Na poti nas je delno spremljalo deževje, ob vstopu v Maribor pa se je vreme umirilo in pričakalo nas je oblačno mesto z dobrimi 15 stopinjami. Zaradi predhodnih prevročih dni je bilo to za nas dokaj sprejemljivo.

Panoramski ogled z vlakcem Jurčkom nam je omogočil ogled glavnih znamenitosti mesta: Glavni trg, kužno znamenje, Slomškov trg s stolno cerkvijo, Grajski trg, na katerem je 1883. leta zasvetila prva električna žarnica, Trg Leona Štuklja, Trg generala Maistra ...

Po sestopu z vlakca smo se sprehodili do Lenta, kjer smo si ogledali znamenito najstarejšo trto na svetu, staro več kot 400 let. Lent je srednjeveško mestno jedro ob Dravi. Verodostojnost starosti Stare trte – žametne črnine so poleg slovenskih strokovnjakov potrdili tudi izvedenci za trtno genetiko. V Hiši Stare trte smo po-

skusili tri vzorce vin domačih vinarjev. Tu se nahaja zanimiv talni mozaik, največji tovrstni projekt na Slovenskem, delo arhitekta Igorja Orešiča, ki sledi več kot pet tisoč let stari tradiciji izdelave tovrstnih figurativnih slik, izdelanih iz kamnitih plo-

ščic, pritrjenih na podlago. Mozaik govori o zgodbah iz preteklosti, ki so zaznamovale mesto Maribor.

Od tu smo se z avtobusom zapeljali do vzpenjače, kjer smo se v gondolah vzpeli na Pohorje.

Pričakal nas je rahel dež z 10 stopinjami. Nekateri so se sprehodili do stolpa, drugi so v hotelu ob kavici uživali ob lepotah narave.

Pozno kosilo nas je čakalo v Slovenski Bistrici v gostilni Golob. Brez trojanskih

krofov ne gre, tako smo avtobus napolnili z njimi in aroma nas je spremljala do Vipave.

Pot domov smo popestrili s kvizom. Naši člani so odgovarjali na vprašanja, povezana z Mariborom in Pohorjem. Vsi tisti, ki so

se za odgovor prvi prijavi in nanj pravilno odgovorili, so prejeli nagrado. Za te pa je poskrbel Trgovski center Fama Vipava, za kar se jim še enkrat zahvaljujem.

Predsednica DU Vipava: Mirjam Graovac

Poroka čistilke Marije

Zvesti obiskovalci gostujočih predstav amaterskih gledaliških skupin, ki jih že tradicionalno organizira Društvo upokojencev Vipava za svoje člane in za vse zainteresirane občane, je verjetno ostal v prijetnem spominu obisk dveh komedij izpod peresa Toneta Partljiča. Nešteti med nami smo si večkrat ogledali njegovo ekranizirano delo Moj ata socialistični kulak z nepozabnim Poldetom Bibičem, starejši, ki se še spominjamo črno belih časov tv ekranov, pa Ščuke pa ni. Avtor še vedno ustvarja in nas z svojo iskri-
vostjo preseneča. Na naše vabilo se je v preteklosti prijazno odzvalo tudi KD Jurko Gore z monokomedijo avtorja z naslovom Čistilka Marija, v glavni vlogi je takrat blestela gospa Ana Kavčič in navdušila vse obiskovalce.

Ob iskanju primerne predstave za oktobrsko gostovanje smo naleteli na podatek, da je KD Jurko Gore pripravila gledališko predstavo na tekst Toneta Partljiča, komedijo z naslovom Poroka čistilke Marije. Predstavili so nam kratko vsebino komedije in opozorili, da je glavna junakinja te

komedije ista vdova čistilka Marija, ki se še vedno spopada z težavami in se poroči. V glavni vlogi čistilke Marije bomo tudi tokrat lahko videli Ano Kavčič, ki jo bodo na odru spremljali tudi ostali člani igralske skupine KD Jurko Gore.

Društvo upokojencev že tradicionalno organizira gostovanje amaterskih igralskih skupin, ki imajo v svojih programih komedije, pri tem zasledujemo dva cilja: približati možnost ogleda predstave svojim članom in tudi vsem ostalim občanom ter pripraviti prijeten in sproščujoč dogodek,

na katerem ne bo manjkalo smeha.

Komedijo Toneta Partljiča Poroka snažilke Marije si boste lahko ogledali v nedeljo, 16. oktobra, ob 16 uri v kulturni dvorani v Vipavi. Vstopnine ni, obiskovalcem bomo hvaležni za prostovoljne prispevke, s katerimi bomo krili stroške gostovanja.

Opozorilo: ker so okužbe s korona virusom med nami še vedno prisotne, spremljajte obvestila o priporočenih ravnanjih.

Društvo upokojencev Vipava

Obisk pri naši dolgoletni članici Marici Bratina

Bil je navaden delovni dan. Računi, telefonski pogovori s člani, pregled poštne

dokumentacije, sezname ... Odprla so se vhodna vrata: »Dober dan punce,« nas je

prijazno pozdravila predsednica nadzornega odbora, ki redno spremlja vse naše finančno poslovanje, Anuška Lavrenčič, ki je tudi vodja ženske balinarske sekcije. Predlagala je, da gremo na obisk k naši dolgoletni balinarki Marici Bratina, ki je še lani skupaj z drugimi društvenimi tekmovalkami osvojila prvo mesto na državnih tekmah.

Obisk je bil zanj pravo presenečenje, saj smo se pojavile kot poletna nevihta. Njen obraz je žarel in oči so se zasvetile, ko nas je zagledala. Obdana s svojimi domačimi, vnuki in pravnuki, ki znajo povedati, da je njihova PRAVA NONA polna energije in veselja in jo zato imajo neskončno radi, nam je takoj povedala nekaj vicev. Zanimali so jo treningi in tekmovanja v balinanju.

Pohvalila je društvene balinarke, da so pridne in so se kljub njeni odsotnosti v letošnji balinarski sezoni ponovno udeležile državnega prvenstva. Tem za prijeten po-

letni klepet kar ni zmanjkalo, saj je Marica na tekočem z vsemi dogodki v društvu.

Ob odhodu nam je zaželela, da bi bile v obraz žareče in nosile lepe kravate, vsem

članom društva invalidov pa pošilja pozdrave in naj bodo kljub svoji bolezni pogumni, vztrajni in dobre volje!

Društvo invalidov Ajdovščina - Vipava

Pod žgočim soncem in peklenko burjo

Pohodniki OZVVS in OZZB NOVAjdovščina-Vipava smo uspešno opravili 18. tradicionalni spominski pohod z Nanosa na Triglav.

Od 4. do 9. julija 2022 smo premerili že uglajeno pot izpred Vojkove kočice na Nanosu in tamkajšnjih obeležij iz osamosvojitvene vojne, 2. svetovne vojne in Tigra do očaka Triglava.

Pohoda se je udeležilo in uspešno zaključilo deset pripadnikov obeh veteranskih organizacij.

Pohod z Nanosa na Triglav je v celoti in kot za šalo skupaj s svojim očetom in našim članom Borutom opravila tudi komaj 16-letna Zoja Fras iz Dolge Poljane. Iz zdravstvenih razlogov se letošnjega pohoda ni udeležil naš starosta, 87-letni tovariš Anton Kreševc iz zaselka Kamnje pri Ajdovščini, ki je bil aktivni udeleženec od prvega pohoda dalje.

Pohod je zaznamovalo več dogodkov.

Prvi dan je bil vsekakor zaznamovan s peklenko vročino, ki se je na pobočjih Nanosa, Vipavske doline in Čavna približala 40 stopinjam. Tudi večerni hlad pred

Iztokovo kočico pod Golaki ni nudil zelene osvežitve, saj je termometer še ob 19. uri kazal dobrih 27° C.

Pri Izviru Hublja nad Ajdovščino so nas presenetili pohodniki iz Ankarana. Skupaj smo prehodili nekaj prvih ur, nato nas je ločila različno načrtovana pot.

Od tu dalje smo bili v drugem dnevu deležni blažje osvežitve, tudi v obliki občasnih drobnih dežnih kapljic.

V tretjem dnevu pohoda smo izvede-

li žalostno novico, da je po hudi bolezni preminil podpredsednik ZVVS Slovenije, nekdanji župan občine Komen, pohodnik in pripadnik pohoda Ankaran-Triglav ter izjemen tovariš Danijel Božič.

Vrh Triglava smo dosegli v petek, 8. 7. 2022, okrog 10. ure dopoldan. Pri vzponu so nas ovirali močni, na trenutke nevarni sunki vetra, nebo pa so zastirali bežeči oblaki, gnani od orkanske burje.

V soboto, 9. 7. 2022, je sledil spust s Kredarice na Rudno Polje na Pokljuki, kjer smo se zbrali vsi pohodniki: z Nanosa, iz Ankarana, s Kuma, iz Radovljice, s Cerja, iz Kopra ter s Pokljuke. Na Rudnem polju smo se udeležili 36. osrednje proslave v spomin prvih partizanskih patrolj na vrh Triglava ob osvoboditvi Beograda 1944. leta.

Sedemčlanska patrolja se je takrat prebila prek številnih zased in osvojila vrh naše domovine. Najprej je čez severno Triglavsko steno odvrгла italijanski mejnik ter nato razvila slovensko zastavo, tako kot se je čez slabih petdeset let to zgodilo v času osamosvojitvene vojne za Slovenijo leta 1991.

Kljub utrujenosti in oteklim nogam smo se polni prijetnih vtisov srečni in zadovoljni vrnili v zavetje domačih domov z mislijo na pohod v naslednjem letu.

vodja pohoda Nanos – Triglav Valter Likar

Poletni dogodki v Podnanosu

Začetek poletja je bil v Podnanosu letos prav posebno kulturno obarvan in poln dogodkov, ki jih je organiziralo Turistično društvo Podnanos skupaj z Občino Vipava, krajevno skupnostjo Podnanos in župnijo Podnanos.

Gledališka predstava Pamela

V soboto, 11. junija, so nam gledališčniki Prosvetnega društva Štandrež uprizorili njihovo novo odrsko delo veseloigro Pamela. Komedijska, napisana pred nekaj stoletji, je delo komediografa Carla Goldonija.

Gledališka predstava se je odvijala v prijetnem poletnem večeru na trgu pri cerkvi svetega Vida v Podnanosu. Vabilu se je odzvalo lepo število ljubiteljev gledališča vseh generacij.

Delavnica venčkov svetega Ivana

Teden kasneje smo se na sobotno popoldne zbrali na dvorišču pred Marijino dvorano ob že tradicionalnem pletenju venčkov svetega Ivana. Te venčke so naši predniki na večer pred svetim Ivanom obešali na vrata hiš, da bi varovali dom pred slabim in tam so ostali vse leto.

V prijetni senci smo iz različnih rastlin po stari navadi pletli in učili mlade tega običaja. Tradicionalno so venčki iz ostre homulice, to je drobna rumeno cvetoča rastlina, po domače križci. Sedaj pa venčkom dodajamo tudi druge primerne rastline kot so sivka, drobne vrtnice, beli vratič. Gospod Jurij Rosa nam je medtem pripovedoval o pomenu in navadah, povezanih z venčki.

Poklon domovini

V četrtek, 23. junija, smo se že četrtič zbrali na Nanosu ob cerkvi sv. Hieronima

na prireditvi Poklon domovini. V njej združujemo tako praznovanje kresnega večera kot bližajočega se dneva državnosti.

Že po tradiciji smo pričeli ob 20. uri s sveto mašo, ki jo je daroval idejni vodja prireditve, domači župnik gospod Tomaž Kodrič, za blagor nas in naše domovine. Ob ugašajoči svetlobi dneva je sledil govor Ive Dimic, poslanke državnega zbora.

Z ubranim petjem nam je večer lepšal Komorni zbor Ipavska z zborovodkinjo Damjano Vončina, ki na prireditvi sodeluje že od samega začetka. Med drugim so zapeli tudi Ipavčevo Domovini, ki zgovorno povzema naše dobre želje za Slovenijo.

Pod varstvom gasilcev Prostovoljnega gasilskega društva Podnanos, ki letos praznuje 130 letnico obstoja, je nato zagorel kres. Ob njem pa smo v prijetnem druženju zaključili večer.

Tistega lepega dne – 60 let kasneje

Le dva dni kasneje, v soboto 25. junija, na sam dan državnosti, smo se v velikem številu zbrali na starem placu v Podnanosu. Ta večer pa ni bil namenjen le praznovanju državnega praznika, ampak smo vse želeli spomniti, da mineva že 60 let, od kar so v naši vasi posneli črno-beli film Tistega lepega dne.

Skozi večer sta nas z besedo in šaljivimi prigodami iz filma vodila zakonca Vida in Dejan Fabčič. Otroški pevski zbor Stanko Premrl z zborovodkinjo Vido Fabčič nas je popeljal skozi otroške in mladinske slovenske filme vse od legendarnih Kekčevih pesmi do sodobnejših melodij. Z igranjem na različne instrumente so nastopili učenci Glasbene šole Vinka Vodopivca Ajdovščina, ki prihajajo iz naših vasi. Nastopile so tudi učenke podružnične osnovne šole Podnanos z učiteljico Katarino Vitežnik. Večer pa so popestrili še igralci dramske skupine Ga pihnemo z igranjem prizorov iz različnih slovenskih filmov. Starši otrok zbora so zapeli Buči morje adrijansko, najpomembnejšo pesem iz filma Tistega lepega dne.

Kulturnemu programu je sledil ogled filma Tistega lepega dne. S platnom na zvoniku in v prijetnem večernem hladu smo na placu imeli najlepšo kinodvorano. V obujanju spominov starejših domačinov smo zaključili čudovit večer z dobro kapljico domačih vinarjev.

Požar Kras 2022 skozi moje oči

Petek, 15. 7. 2022. Na Facebook-u spremljaš objave, kako gori na Krasu in že po tistem preiščiš, ali bo potrebno pomagati. In res, ob 19.45 uri poziv: »Požar Cerje – zbor v gasilskem domu ob 20.15.« Brez pomislekov vzameš par majic in nogavic. Veš, da bo noč dolga. Na srečo so kolegi požar uspešno pogasili, tako da smo to noč imeli le požarno stražo. Zjutraj predaš izmeno in se odpraviš domov z mislimi, da je požara konec.

Nedelja, 17. 7. 2022. Spet gori in nato v popoldanskih urah klic poveljnika: »Rabijo cisterne za polnjenje bazenov za helikopterje.« Odložiš vse iz rok in se iz gasilskega doma s cisterno odpraviš proti zbirnemu mestu. Med potjo že prelevaš, kako velik je požar, kaj bo potrebno delati, kam se lahko razširi, zavedaš se namreč, kakšen je Kras ... Popoldne mine mirno, branjenje linije in zalivanje par žarišč. Bliža se predaja izmene, ko pride po radijski postaji nujni poziv: »Vse cisterne proti Cerju, požar se bliža vasi!« No, pa se je začelo zares. Ura je 21.21, ko se bližamo požaru. Zaveš se, da ni več heca, dima je toliko, da ne vidiš niti, kje voziš, 100 m pred teboj pa ogenj, ki ga ne moreš ustaviti. Vse, kar lahko narediš, je samo to, da braniš, da ogenj ne pride v vas. Ob 24.00 narediš predajo in se odpraviš domov. Zgodaj zjutraj te že čaka tvoja redna služba.

Ponedeljek, 18. 7. 2022. Opraviš svoje delo v službi, prideš domov, se malce odpočiješ in si rečeš, da danes izpustiš požar. Naj bi ga imeli pod kontrolo.

Torek, 19. 7. 2022, se je začel povsem normalno. Zjutraj v službo, seveda spremljaš objave o požaru, ki niso ravno vzpodbudne. Pojavi se nov požar na italijanski in dva nova na naši strani meje. Nato ob 13.06 poziv: »Potrebne so velike cisterne za vodo!« Služba je le služba, treba jo je oddelati do konca, zato izpustim popoldansko izmeno in se pripravim na nočno izmeno, saj vem, da bo potrebno zvečer zamenjati izmučene kolege. V večernih urah zamenjamo izmeno in se odpravimo na mesto, ki nam je dodeljeno. Noč mine mirno, brez posebnosti in v dopoldanskih urah se lahko mirno odpravimo domov. Po prihodu domov v sredo, 20. 7. 2022, ne mine niti ena ura, ko dobimo poziv: »Požar iz Italije se je razširil na slovensko stran.« Med potjo smo že napoteni v vas Sela na Krasu, kjer se začne pravi boj z ognjem. Potrebno je obraniti vas! Kaos, panika, ogenj, dim, zmanjkuje vode ... Kaj takega niti v filmu ne vidiš. Ampak uspelo nam je! Ogenj ni zajel nobene hiše! Zvečer se po skoraj 24 urah vračaš domov, izmučen, neprespan, čustven, najbolj pa vesel, da nam je uspelo obraniti vas!

V četrtek zjutraj, 21. 7. 2022, se še ves

zaspan odpraviš na delo. Cel dan čakaš, da pride ura, da greš lahko domov, da se lahko malo spočiješ. Bližaš se Vipavi in ponovni klic: »Boš šel ti s cisterno?« Kljub izmučenosti je moj odgovor: »Seveda!«. Odhitim direktno v gasilski dom, se preoblečem in sem že na poti proti Renčam, kjer je treba omejiti požar, preden preskoči cesto med Temnico in Renčami. Postavljeni v koloni še z drugimi cisternami čakamo ogenj, da se nam približa. Da ga enkrat končno ustavimo in zaključimo to katastrofo. Ne pustimo, da preskoči in takrat mu odvzamemo moč, ki jo je imel do tistega trenutka!

Petek, 22. 7. 2022 - počitek. Iz društva odhitijo drugi fantje na pomoč ekipam na Krasu.

Sobota, 23. 7. 2022. Dan mine mirno, požar je pod nadzorom. Olajšanje in veselje. V večernih urah se odpravim še v zadnjo nočno izmeno. Spremljanje manjših žarišč, zalivanje linije in klepet z ostalimi gasilci iz notranjosti Slovenije. V jutranjih urah pride težko pričakovan dež!

Hvala vsem gasilcem iz celotne Slovenije ter vsem drugim, ki so prišli na pomoč. Hvalavsem, kisomedgašenjem požaraskrbeli za nas in nas zalagali s hrano in pijačo. Hvala mojemu šefu za strpnost in razumevanje. Ter hvala vsem »mojim fantom« iz PGD Vipava, s katerimi smo se skupaj borili pri tem požaru.

Ni nam bilo lahko, ampak uspelo nam je!

Mišel Jež, PGD Vipava

Poletni utrip v Župniji Vipava

Pri čisto vsaki sveti maši lahko najdemo mir, zalogo veselja in upanja, pozitivne misli Svetega pisma pa nam dajejo življenjsko moč.

V tem poletju se je v Župniji Vipava poleg rednih svetih maš zvrstilo precej dogodkov, ki so še poživilo utrip župnije.

Sredi junija smo množično peš poromali k naši Mariji Tolažnici v Log: za zaključek veroučnega leta in v zahvalo za varstvo v času epidemije. Pot ob čudoviti reki Vipavi nas je navdušila in medsebojno druženje obogatilo. Po romarski maši je prijalo kosilo s skupne mize. Nato so bili otroci polno zaposleni z ustvarjalnimi delavnicami, fantje z nepogrešljivim nogometom, star-

ši in ostali pa z oddihom in klepetom v prijetni drevesni senci ob cerkvi. Naslednje leto ponovimo!), povabilo naj velja že sedaj.

Izdelovanje butaric iz sivke, ki je bila ena od delavnic na romanju v Logu, je nato v prvi polovici julija preraslo v skoraj dvotedensko delavnico. Ob dopoldnevnih so se v župnijskem domu zbirali otroci in mladi, ki so pridno spleтали butarice najrazličnejših barv. Sivko zanje so v obilni meri podarili vipavski župljani. Spletene butarice in mošnjički s sivko so bili na voljo v Logu po slovesni praznični maši na praznik velikega šmarna. Obiskovalci so jih z veseljem jemali in zanje namenili tudi darove, s katerimi si bodo zdaj mladi opremljali svoj

prostor v novem župnišču, ki bo kmalu v uporabi.

V začetku julija nas je razveselila novica, da bo v službo vikarja v Župniji Vipava imenovan dr. Gabriel Kavčič. Prva nedelja v avgustu, ko je prvič somaševal v Vipavi, je bila za župljane in župnika vesel dan, saj bo Gabriel v pomoč župniku pri pastoralnem delu v Župniji Vipava. V prvih septembrskih dneh je tako že spremljal birmance na duhovnem vikendu v Križu, ki so ga pripravili mladi vipavski animatorji.

Po velikem šmarnu je v petek, 19. 8., svojevrstno presenečenje pri obhajanju svete maše doživel gospod župnik Lojze Furlan. Župljani smo se mu ob desetletnici službe župnika v Vipavi želeli zahvaliti za njegov trud in delo v župniji. Od 8. 8. dalje smo vsak po svojih močeh oblikovali duhovni šopek (molitve, dobra dela za njegov blagoslov) in še dodatno darilo, tudi ob pomoči vikarja Gabriela. Tako smo tisti petkov večer v polni župnijski cerkvi obhajali duhovno globoko sveto mašo, polno hvaležnosti, tudi ganjenosti, in priprošnje za blagoslov v prihodnje. Veselo vzdušje se je kar dolgo v večer nadaljevalo še pred cerkvijo.

Prvega septembra, ko so zopet oživele šolske in glasbene učilnice, se je veliko otrok zbralo zvečer tudi pri sveti maši. Župnik jim je podelil poseben blagoslov, da bodo vztrajno, pogumno in z veseljem opravljali šolske dolžnosti, razvijali svoje talente in računali na to, da je Bog vedno z nami na vseh poteh.

Več o opisanih dogodkih lahko najdete na spletni strani in YouTube kanalu Župnije Vipava. Lepo vabljeni k ogledu.

Barbara K. Tomažič

Gospod Lojze Furlan 10 let vipavski župnik

Vsaka obletnica prebudi v človeku potrebo, da se vsaj za trenutek ustavi, se s hvaležnostjo ozre na prehojeno pot in z novim zagonom usmeri korak v prihodnost. Zato so obletnice priložnost za hvaležnost, veselje in praznovanje. Tako je bilo tudi v petek, 19. 8. 2022, ko smo se vipavski župljani pri večerni sveti maši spomnili 10. obletnice, odkar gospod Lojze Furlan opravlja službo župnika v naši župniji.

Priprava na presenečenje gospodu župniku je od ideje do izvedbe povezala veliko ljudi, pa vendar niti veliko število navzočih pri delavniški sveti maši niti vsi oddani listki za duhovni šopek ne odražajo v polnosti, koliko ljudi bi rado gospodu Lojzetu sporočilo, kako ga cenimo kot župnika, duhovnika in tudi kot človeka. V želji, da bi vse ohranili skrito, smo morda nehote in nevede koga prezrli, mnogi župljani pa so v tem času preživljali dopust kje drugje ali pa so zaradi bolezni morali ostati doma. Tudi vsi ti so bili vsaj duhovno povezani s prisotnimi pri sveti maši, ki jo je obogatilo ubrano petje odraslih in otrok ter prisrčno sodelovanje.

Med mašo je dnevno božjo besedo in pomen duhovniške službe z izbranimi besedami povezal novi vipavski vikar, gospod Gabriel Kavčič. V imenu župnijskega občestva so gospodu župniku izročili skromno pozornost predstavniki različnih generacij, predstavnik župnijskega pastoralnega sveta Samuel Rodman Oprešnik pa se je gospodu župniku zahvalil z naslednjimi besedami:

»Spoštovani gospod župnik!

Danes mineva točno deset let, od kar ste nastopili službo župnika v naši župniji. Zdelo se nam je primerno, da ta dan ne gre

kar tako neopaženo mimo, saj se zavedamo, da vam premalokrat povemo, kako vas spoštujemo in smo Bogu hvaležni za vas. Nismo šteli in računali, koliko svetih maš ste v tem času darovali, koliko zakramentov podelili in koliko je bilo vseh drugih milosti, ki nam jih je v tem času Bog delil po vas. Naj bo za vse tisto, kar smo opazili, in tudi za mnoge skrite žrtve in delo hvala Bogu in vam. Z udeležbo pri tej sveti maši, s šopkom rož in z duhovnim šopkom, v katerega smo povezali svoje molitve in žrtve za vas, vam želimo pokazati svojo hvaležnost in spoštovanje. Zavedamo se, kakšen privilegij je imeti duhovnika v svoji sredi in kakšen blagoslov je za kraj, da se v tej cerkvi vsak dan daruje sveta maša. Najlepša zahvala Bogu in vam bi bila zahvalna sveta maša, ki pa je ni brez duhovnika, zato smo šopku simbolično dodali dar za sveto mašo, za katero vas prosimo, da jo darujete v zahvalo za vaše delo med nami. Veseli in hvaležni smo, da ste med nami in vam tudi v prihodnje obljublamo svojo podporo z rokami, srcem, darovi in

molitvijo. Po maši pa vas vabimo, kot ponavadi vi nagovorite nas, da ne zbežite takoj domov, ampak se ustavite pred cerkvijo, da nazdravimo in se skupaj poveselimo vaših prvih deset let med nami. Bog vas živi!»

Po maši se je v sproščenem druženju pred cerkvijo pokazalo prav to, kar gospod Lojze tako rad poudarja: da se naše krščanstvo ne sme kazati le v cerkvi, ampak predvsem v medčloveških odnosih, ko drug drugemu pokažemo, da se spoštujemo, sprejemamo, da drug drugega potrebujemo in smo si dragoceni. Vsak pogovor s sočlovekom je kamenček, ki gradi občestvo, in v petek je bilo teh kamenčkov kar veliko. Gospodu Lojzetu smo hvaležni tudi za to, da zna med skoraj pregovorno razdeljenimi Vipavci delovati povezovalno in nikogar ne izključuje. Naj mu Bog nakloni zdravje, moč in srčnost, da bo še dolgo med nami kot dober pastir in neutruden sejalec.

Tatjana Batagelj

Vipavska župnija dobila novo duhovno pomoč dr. Gabriela Kavčiča

V nedeljo, 7. avgusta 2022, je v naši župniji nastopil novo pastirsko službo župnijskega vikarja dr. Gabriel Kavčič. Rodil se je leta 1993 v Ledinah nad Idrijo. Slovesnost ob njegovem sprejemu nove službe v Vipavi je bila pri sveti maši ob 10. uri, kjer sta somaševala z našim župnikom gospodom Alojzom Furlanom v cerkvi svetega Štefana v Vipavi. Vikar je dejansko pravi izraz za službo, za katero je bil do

nedavnega v uporabi izraz kaplan. Vendar gospod Gabriel ne bo običajen kaplan, oziroma, po novem vikar, ampak bo poleg tega opravljal še službo profesorja predmeta vera in kultura na Škofjski gimnaziji Vipava in predavatelja moralne teologije na Teološki fakulteti v Ljubljani. Vipavo že dobro pozna, saj je tu dokončal šolanje na Škofjski gimnaziji. Vsekakor bomo veseli pomoči, ki jo bo lahko nudil naši župniji in

ga pristrčno sprejemamo in mu želimo, da bi se med Vipavci dobro počutil.

Ob tej priliki smo mu dobrodoščilo pri sve-ti maši izrekli tudi župljani in mu podarili albo in štolo kot osebno opravo vsakega duhovnika ter šopek rož. Temu je sledil še pozdrav župljanov novemu župnijskemu vikarju dr. Gabrielu Kavčiču:

»Spoštovani vikar dr. Gabriel Kavčič!

V imenu vipavskih župljanov iskreno dobrodošli v naši sredi!

Po dobrih desetih letih življenja v veleme-stnem vrvežu Rima se vračate v našo malo Vipavo. Prihajate v bistveno drugačnem času kot pred desetletjem – takratni nadebudni dijak, ki se je odzval Gospodovemu klicu, danes pričenjate službo župnijskega vikarja v naši župniji. Pri današnji sveti maši se lahko s hvaležnostjo obračamo k dobremu Očetu, da Vas je poslal med nas in nam v času, ko močno primanjkuje duhovnih poklicev, podaril kar dva dušna pastirja. Veselimo se skupne hoje za Kristusom in dela, ki naj bo Bogu v slavo in čast.

Spoznavanje župnijskih navad, župljanov, utečenih procesov ipd. bo verjetno malce trši oreh kot orientacija po že znanih vipavskih ulicah. Potrudili se bomo, da lupine ne bodo pretrde oziroma da jih bomo trli skupaj. Za začetek dve iztočnici – pri nas imamo strežnike, ne ministrantov, in po-

nosno ohranjamo običaj dplirnikov. Bolj ali manj trdi orehi bodo tudi na naši strani. V teh dneh smo se malo za šalo malo za res spraševali, kako želite, da Vas naslavljamo – vikar, gospod, doktor ...? Tega lahko stremo že na današnjem druženju po sveti maši.

Hudomušnost na stran. V upanju, da se boste med nami res počutili doma, smo Vam pripravili majhno pozornost Prav tako je zanj že pripravljen prostor v zakristiji, da boste tako lahko pripravljani na delitev svetih zakramentov med nami.

Še enkrat dobrodošli v naši župniji! Naj vsemogočni obilno blagoslavlja Vaše delo!»

Veselo vzdušje ob tem dogodku se je na-

daljevalo po maši pred cerkvijo pod sencami mogočnih lip, ki rastejo pred našo cerkvijo sv. Štefana in jih je dal posaditi nekdanji vipavski dekan Jurij Grabrijan, s petjem cerkvenega mešanega in moškega zbora Vipava, katerima smo se pridružili tudi drugi župljani. Skupaj smo se povese-lili ob pogostitvi, ki so jo pripravile pridne roke vipavskih žena in mož.

Gospod vikar dr. Gabriel Kavčič bo stanoval v prostorih Škofijske gimnazije Vipava in bo tako tudi naš stalni prebiva-lec Vipave. Zato mu želimo dobrodoščilo in dobro počutje v našem kraju. Na koncu vam o njem zaupam še, da zelo lepo poje. O tem se lahko prepričate tudi sami.

Magda Rodman

Spoštovani dobrotniki!

V mesecu maju smo pričeli z dobrodelno akcijo Dvigalo za Jožico. Verjeli smo, da bomo zbrali potrebnih 19.800,00 evrov. Da pa bo akcija tako odmevna širom Slovenije in tudi v tujini, nismo pričakovali. Po pogo-voru z našo dolgoletno sodelavko Jožico smo se tako v začetku akcije dogovorili, da bomo z zbiranjem sredstev zaključili na dnevnu odprtih vrat 28. kolonije Umetniki za Karitas na Sinjem Vrhu.

V akcijo je bilo vključenih veliko daroval-cev, v številkah vas je bilo skupaj preko 500. Vsak je daroval po svojih močeh, saj veste, kaj pravi Mati Terezija: "Kar delamo, ni nič drugega kot kapljica v morje. A če ne bi bilo teh, tudi morja ne bi bilo." In res do-brosrčnost je bila velika. Poleg posame-znikov se je s svojo donacijo odzvalo tudi veliko podjetij, občin in različnih drugih organizacij in društev. Spet drugi so po-magali in pomagajo z gradbenimi deli, ki jih ni malo. Zahvala gre tudi družini in njim, ki svoj čas darujejo za pomoč sočloveku.

Dvigalo še čakamo (pričakujemo ga v za-četku septembra), dela za montažo dvi-gala pa tečejo.

Z veseljem Vam zato sporočam, da je bilo do zaključka akcije zbranih 54.324,91 evrov. V dogovoru z Jožico bomo za osta-nek sredstev na Škofijski karitas Koper odprli sklad za invalide, ki bo namenjen osebam, ki se bodo znašli v podobni si-tuaciji kot naša Jožica, in jim bomo lahko takoj pomagali pri nakupu potrebnih pri-pomočkov.

Za konec naj se iskreno zahvalim vsake-mu posebej, ki je dodal svoj kamenček v mozaik dobrote. Vsako dobro delo je dvo-smerno, pomaga tistemu, ki pomoč potre-buje, in osreči tistega, ki pomoč nudi.

Hvala Vam, dragi prijatelji, da smo skupaj pokazali, da imamo veliko srce.

Tatjana Rupnik, Škofijska karitas Koper

Plečnikov spomenik padlim v Vipavi

Letos praznujemo 150. obletnico rojstva arhitekta Jožeta Plečnika, 80. obletnico njegove smrti, hkrati pa tudi 70 let, kar je bil postavljen in slovesno odprt izjemen Plečnikov spomenik NOB v Vipavi.

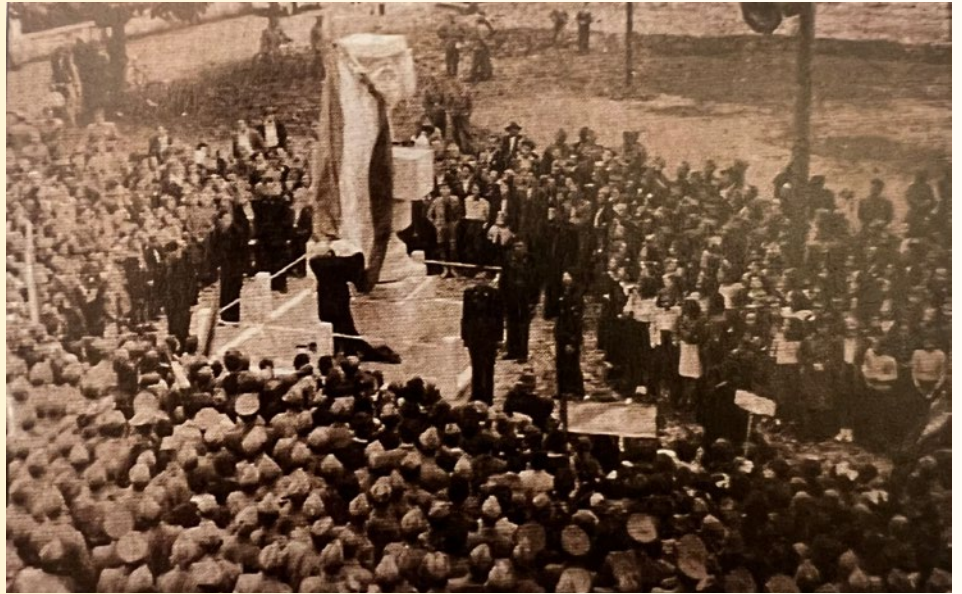
Spodnji zapis je nastal v spomin na 50-letnico postavitve spomenika padlim v Vipavi, 130-letnico arhitektovega rojstva in 45-letnico njegove smrti leta 2002 in je bil objavljen v Vipavskem glasu številka 61.

Osvobojena Primorska je po letu 1945 začela postavljati številne spomenike in spominske plošče borcem, padlim za svobodo, in žrtvam fašizma, saj je ni bilo vasi in naselja, kjer ne bi bilo žrtev vojne.

Največkrat so ta obeležja postavljali vaški mojstri, zidarji, kamnoseki, mizarji. Oblikovali so jih v kamnu ali lesu, dodali simbol: peterokrako zvezdo in nad Triglavom kratico OF. V prvem povojnem obdobju je bil ta tip spomenika najbolj pogost.

Zaradi nenačrtnega postavljanja takih spomenikov je v petdesetih letih Glavni odbor ZB NOV Slovenije ustanovil spomeniško komisijo. Njeno delo je pomenilo prvi korenit poseg v spomeniško problematiko, ker je usklajevala spomeniško dejavnost za vso Slovenijo. Izdala je tudi pravilnik o gradnji spomenikov. Kljub temu pa ni mogla zaustaviti nenačrtnih gradenj te vrste. V prvih letih po vojni je bilo dosti postavljenih spomenikov likovno zelo skromnih. Številni so bili postavljeni brez odobrenih načrtov. Za Goriški okraj je znano, da kar 12 od 36 postavljenih spomenikov ni imelo odobrenih načrtov, čeprav je spomeniška komisija že delovala. Še leta 1954 je revija Borec zapisala, da je "preveč tako imenovanih divjih spomenikov".

Počasi je po Informbiroju tudi pri nas postala likovna ustvarjalnost svobodnejša, zato se je kvaliteta spomenikov močno izboljšala. Na Primorskem je bil leta 1958 odkrit zadnji spomenik, pri katerem je še očitna socialistično realistična smer (1945-1958). Prve spomenike, dela kiparjev, pa so na Primorskem odkrivali šele po letu 1950, torej po Informbiroju. Z zamisljivo nefiguralnega spomenika so se arhitekti izognili strogi ideološki kontroli. V tem času so že postavljali arhitekturne spomenike, ki so že vsi imeli znanega avtorja. Glavnina teh je bila postavljena v letih 1951-1958.

V spomeniško ustvarjalnost tega časa sta močno posegli Plečnikova in Ravnikarjeva šola. Za vse te spomenike so se v arhivu ohranili le pisni viri, brez načrtov. Izjema sta le dva Plečnikova načrta, in sicer za spomenik v Vipavi in na Srpenici, ki ju je Plečnik določil in objavil med izborom svojih del v knjigi Napori 1955. Ne samo na Primorskem, pač pa v vsem Plečnikovem spomeniškem delu je vidno najpomembnejši vipavski spomenik padlim. Peter Krečič v svoji knjigi Spomeniki NOB Jožeta Plečnika in njegove šole ugotavlja, da je najzanimivejša skupina spomenikov tista, kjer je Plečnik hotel ustvariti nekaj povsem novega in se izogniti spominom na preteklost ter misliti bolj na sedanost. Taka sta predvsem spomenika v Trnovem in Vipavi. Ob Plečnikovi 80-letnici rojstva je njegovo spomeniško delo ocenil takratni dekan Fakultete za arhitekturo prof. Kobe in o njem zapisal: »On je bil tudi eden prvih, ki je skušal izoblikovati monumentalni izvor naši borbi za svobodo z nešteti projekti in deli.« V zvezi s tem je zanimiva tudi ocena Damjana Prelovška v knjigi Plečnikova sakralna umetnost, kjer zapiše, da »arhitektovih del ni mogoče spreminjati, niti dopolnjevati, so preprosto vrh naše kulturne preteklosti in nedotakljivi temelj naše duhovne samobitnosti« (str.253).

Tedanji kulturni minister Ferdo Kozak je dal pobudo, da bi Plečnik dobil Prešernovo nagrado, kar se je leta 1949 tudi zgodilo. Priznanje mu je prineslo vrsto naročil za spomenike NOB po vsej Sloveniji. Čeprav je šlo za partizanska obeležja z obvezno rdečo zvezdo, so bili Plečniku ustreljeni ali pobiti predvsem krščanski mučeniki.

Spomenike je pogosto opremljal s križi in s staro krščansko motiviko, vendar tako, da simboli vere niso bili vidni na prvi pogled. Za Vipavo je iz različno obdelanih kosov kamna sestavil križ na zvonastem podstavku (op. p), ki se zgoraj končuje v kapitel z grozdi. Ti so hkrati ponazarjali značilno vinorodnost Vipavske doline, čeprav so bili zares mišljeni kot podoba Kristusove krvi. Spet drugače je Plečnik v Laškem ves spomenik oblikoval v podobi Božjega očesa in za njim postavil še steber s prečko Križa. (Damjan Prelovšek str. 219).

Plečnikov spomenik v Vipavi je visok štiri metre in ga je postavil na sredo velikega trga pred vipavskim baročnim gradom. Modele v mavcu za stilizirane liste v vogalih kapitela so v tem času modelirali njegovi študentje na šoli v Grabnu. (Damjan Prelovšek str. 363). Ob postavitvi je imel spomenik kvadratni podij, ograjen s kamnitimi stebrički, povezanimi med seboj s kovinskimi palicami. Ko so kasneje urejali sedanji Glavni trg v Vipavi, so to ograjo odstranili in napravili okrogel podij.

O odkritju spomenika padlim borcem v Vipavi je poročal Slovenski Jadran 10. 10. 1952 v 41. št.: Odkritje spomenika padlim borcem v Vipavi.

Slavje se je začelo ob 10. uri z zaigranjem himne "Hej Slovani".

Postavitev spomenika je organiziral odbor ZB v Vipavi. Načrt zanj je delo arh. Jožeta Plečnika. Postavljen je v spomin 32 padlim borcem. Delegacije Partije, JLA, Občine, ZB, gasilcev, žena, invalidov in drugih množičnih organizacij so položile 32 vencev. Veliki množici je spregovoril tov. Regent, nato

književnik in ameriški rojak Etbin Kristan, sledil mu je Tone Fajfar. Spomenik je odkril tov. Janez Bajc, moj stari oče (op. p.) in oče dveh sinov, umrlih za domovino ...

Tudi takratni list Nova Gorica je 10.10.1952 v 41. št. poročal o "Veliki svečanosti v Vipavi".

Velika svečanost v Vipavi

Odkritja spomenika so se udeležili tudi Ivan Regent, Tone Fajfar in Etbin Kristan.

Na trgu pred združnim domom je postavila organizacija ZB z razumevanjem in podporo zlasti Vinarske in kmetijske zadruge lep spomenik, ki stane danes poldrugi milijon dinarjev. Zbralo se je 5.000 ljudi od blizu in daleč. Med gosti je bil tudi organizacijski sekretar Okrajnega komiteja KPS Gorica Martin Greif in Cvetka Vodopivec. Oče junakov Draga in Milana, Ivan, je po govorih nekoliko sključen od teže let in trpljenja, toda veder in ponosen, stopil k spomeniku in ga odkril. Že zgodaj zjutraj je začela igrati na trgu pred spomenikom vojaška godba vipavske garnizije. Na predvečer pa je obiskalo trg Primorsko gledališče iz Postojne s Kraljem na Betajnovi. Za zaključek sta mladinski pevski zbor vipavske gimnazije in pevski zbor LIP Ajdovščina lepo zapela več pesmi. Ajdovske pevce je občinstvo poslušalo še dolgo popoldne v gostilni. Popoldne je bila še kegljaška tekma in šahovski turnir med Ajdovci in Vipavci.

Iz arhiva ZB Vipava sem si izpisala imena padlih, ki so zapisana na svinčeni plošči pod spomenikom:

Milan Bajc, Janez Dužnik, Boris Durn, Ivan Marc, Ciril Kobal, Karlo Štekar, Teodor Čuk, Anton Žvokelj, Ivan Ferjančič, Tone Bavčar, Boris Bavčar, Frida in Anton Štanc, Stanko

Naglost, Florjan Perhavec, Marta in Erika Šviligoj, Anton Kodelja, Rajko in Milan Bajc, Ludvik Curk, Avgust Rehar

Očitno je, da je v listu Nova Gorica in v Slovenskem Jadranu zapisana številka 32 padlih napačna, enako lahko rečemo tudi za ceno spomenika, poldrugi milijon dinarjev, saj je v arhivu ZB Vipava zapisano 450.000 dinarjev (op. p.). Število 22 padlih potrjuje tudi Nelida Silič Nemeč v svoji knjigi Javni spomeniki na Primorskem 1945-1978 na str. 110, kjer zapiše tudi datum odkritja, 5. 10. 1952. Na fotografiji o odkritju spomenika, ki jo hrani arhiv ZB Vipava, je zapisana letnica odkritja 1950, kar je očitno tudi napaka. Fakulteta za arhitekturo v Ljubljani je ob osemdesetletnici prof. Plečnika zapisala, daje "njegov spomenik v Vipavi v delu". Verjetno je bil datum na fotografiji zapisan naknadno po spominu, zato je drugačen od dejanskega (5. 10. 1952).

Takratni član, ki je deloval v odboru ZB za pripravo in postavitve spomenika padlim v Vipavi Jelko Ilič se je tega dogodka takole spominjal:

»Po končani gradnji združnega doma smo začeli priprave postavitve spomenika padlim borcem, urejali prekope borcev, grobnice in podobno. Za ta namen je bil ustanovljen poseben odbor pri ZB, v katerem so bili predstavniki občine Vipava in vseh ostalih organizacij. Glavni iniciator pa je bil Republiški odbor ZB v Ljubljani, ki je deloval takrat z najboljšimi strokovnjaki, kjer je bil tudi arh. Jože Plečnik. V Vipavskem odboru ZB za postavitve spomenika padlim so bili Josip Kostanjevic, Gabrijel Črnič, Lojze Mrhar, Stana Jamšek, Ciril Božič, Franc Starc, jaz in še nekateri drugi. Sklenjeno je bilo, da nas nekaj gre v Ljubljano k arh. Plečniku na pogovor, glede na to, da je Vipava staro naselje in bi to nalogo najbolje opravil prav znani arh. Jože Plečnik. Tako smo šli takrat v Ljubljano predsednik KLO-ja Josip Kostanjevic, Jože Mrhar in jaz. Za pogovor z arh. Jožetom Plečnikom pa je posredoval Glavni odbor ZB v Ljubljani. Arh. Plečnik nas je lepo sprejel in se z nami obširno pogovoril ter povedal, da je o Vipavi že veliko vedel, vendar pa je obljubil, da bo prišel osebno v Vipavo in si ogledal kraj zaradi same lokacije spomenika. Po krajšem času je res prišel v Vipavo v spremstvu svojega asistenta prof. Antona Bitenca in še z nekaterimi študenti arhitekture. Premerili so ves Glavni trg, park in prostor pred kulturnim domom do glavne ceste proti Gorici. Ob koncu ogleda smo vse

povabili v staro vinsko klet, kjer nam je mojster Plečnik povedal: "Postavili bomo spomenik v park pred kulturni dom, ki bo trajne vrednosti, primeren kraju in mentaliteti ljudi". Ko so bili načrti pripravljeni, je z njimi v Vipavo prišel njegov asistent prof. Anton Bitenc. Predlog je bil na plenarni seji KLO-ja ZB sprejet. Prof. Bitenc je predlagal za izvajalca podjetje Kras, obrat Vrhovlje pri Sežani. Za naročilo smo bili določeni Gabrijel Črnič, Alojz Mrhar in jaz. V spremstvu asistenta Bitenca smo šli v Vrhovlje. Načrt je bil potrjen na Glavnem odboru ZB v Ljubljani leta 1950. Za plačilo tega dela smo zbirali prostovoljne prispevke. Poleg tega pa smo še vse izkupičke od vseh prireditelj odvajali v poseben sklad v času dveh let. Kolikor se spominjam, je stal spomenik okrog 500.000 dinarjev. Izvajalce tega dela je obiskal tudi sam arh. Plečnik, kar je izjavil mojster kamnosek Emil Stojkovič iz Sežane. V pisarni uprave podjetja Marmor Sežana še danes visi slika Plečnikovega spomenika padlim v Vipavi kot reklama za podjetje. Vse delo okrog postavitve spomenika je nadziral še nadzorni odbor, v katerem so bili Mirko Princes, Franc Širok, Ivo Može in Slavan Krhne.

Pri prevozu spomenika so nastale težave, zato smo se obrnili na komando vojske v Postojni, ki je s svojo težko mehanizacijo poskrbela za prevoz in montažo spomenika v Vipavi. Temelje so postavili delavci Zidarskega podjetja v Vipavi pod vodstvom mojstra Gabrijela Črniča, ki so sodelovali tudi pri postavitvi. Prevoz je budno spremljal sam arh. Plečnik, ki je ukazal vse dele spomenika dobro zaščititi, da se ne bi kaj okrušilo. Naš domači kamnosek Karlo Tomažič je bil seveda pri vsej stvari prisoten, od temeljev do postavitve. Po odkritju spomenika bi se morala dela nadaljevati po Plečnikovi zamisli tako, da bi spomenik stal sredi parka pred kulturnim domom. Do izvedbe te zamisli ni prišlo, ker se je čakalo na sprejetje urbanističnega načrta za Vipavo, ki naj bi upošteval Plečnikovo zamisel. S sprejemom tega načrta se je odlašalo tako dolgo, da so občino Vipava prej ukinili in so v Plečnikovo zamisel vrinili druge objekte. Spomenik je bil zato čedalje bolj izpostavljen prometnemu vrvežu sredi asfaltiranega trga, ki se je razširil na prostor, določen za park. Prvotni načrt je predvideval vhod v Vipavo mimo bivšega hotela, izhod pa bi bila cesta mimo tekstilne trgovine do Goriške ceste. Ves prostor vmes bi moral biti park in v tem parku kulturni dom in Plečnikov spomenik padlim. Mislim, da bi danes že

Magda Rodman

bil čas, da se ta lepi spomenik prestavi v park pred kulturni dom, kjer bi bil bolj zavarovan in tudi estetsko bolj učinkovit. Na cesti med pločevino zanj ne bi smelo biti prostora, ker je njegova kulturna in tudi zgodovinska vrednost prevelika, saj je vendar Plečnikovo delo.

Na otvoritvi je bil prisoten tudi sam arh. Plečnik s svojim asistentom Bitencem. Odkril ga je Ivan Bajc, oče dveh sinov Draga in Milana, oba prvoborca proti fašizmu iz Vipave. Gotovo je, da je Plečnik s svojim delom počastil naš kraj in danes se z njegovim delom lahko ponašamo, ker po kvaliteti izstopa od ostalih spomenikov padlim borcem na Primorskem. Slavnosti postavitve se je udeležil tudi častni gost, pesnik Alojz Gradnik s soprogo, ki je nekaj časa stanoval v vili Ani in predaval na ta-

kratni oficirski šoli v Vipavi. Ta šola je imela odlično oficirsko godbo, ki je na otvoritvi spomenika tudi nastopala."

V knjigi Damjana Prelovška o Plečniku je pomožni škof Jože Smej zanj zapisal, da je naš Michelangelo, pisatelj Ivan Sivec pa ga upravičeno imenuje mojstra nebeške lepote. Marjan Mušič, avtor knjige "Znameniti Slovenci v Ljubljani" pa o njem zapiše: "Med znamenitimi Slovenci pritiče Plečniku mesto v samem vrhu, zakaj le njemu gre zahvala, da je arhitekturo dvignil v višave našega vse umetnosti zaobjemajočega Parnasa". To imejmo v mislih, ko se nam bo pogled ustavil na njegovem spomeniku padlih v Vipavi, ki nosi v sebi globoko sporočilo humanega in spoštljivega spomina na tiste, ki so svoja življenja darovali za domovino Slovenijo.

Viri:

1. Silič Nemeč, N. (1982): Javni spomeniki na Primorskem 1945-1978. Založba Lipa. Koper.
2. Krečič, N. (1992): Jože Plečnik. Državna založba Slovenije. Ljubljana.
3. Prelovšek, D. (1998): Plečnikova sakralna umetnost. Ognjišče. Koper, (z dovoljenjem založnika)
- (4. Krečič, P. (1975): Spomeniki NOB Jožeta Plečnika in njegove šole. Arhitekturni muzej. Ljubljana.
5. Nova Gorica, 10.10.1952, št.41, str. 1.
6. Slovenski Jadran, 10.10.1952, št. 41, str. 2.
7. Pričevanje g. Jelka Iliča, Vipava.

Valterju Pipanu v slovo

6. 9. 1958 – 1. 9. 2022

Dragi naš Valter,

z vsjo pravico ti lahko rečemo NAŠ, saj si bil od vsega začetka dramske skupine Ga pihnemo iz Podnanosa član te družine. Tu si s svojo ljubeznijo do igre, predvsem tebi tako ljubih komedij, ustvarjal vloge, ki so pustile odmeven pečat odličnega in prepoznavnega igralca. Zaradi tvojih likov, ki si jih znal tako zelo približati vlogi, si nasmeljal številno občinstvo, nasmejati pa si tudi nas, ki smo skupaj s tabo vztrajali v tej vlogi z željo, da nasmejimo vse, ki so nas želeli spoznati.

Valter, danes stojimo tu pred tvojim pre-

ranim grobom. Nismo še dojeli, da je res. Želimo si, da bi to bila le še ena izmed tvojih vlog, četudi je tokrat tragedija. Žal je to le naša želja. Vse bolj se zavedamo, da je to resnica in hkrati ena velika krivica do vseh – do tebe, tvoje družine, tvojih najbližjih in do nas, tvojih soigralcev. Ena velika krivica, ki bi jo Janez Krivic kot največjo zapisal v svojem romanu v naši zadnji predstavi Krivica boli, ki si jo ti, kljub težkemu zdravstvenemu stanju, odlično režiral.

Dragi Valter, tokrat krivica resnično boli. Pa ne samo krivica. Boli spoznanje, da se tu ne bomo več srečevali. Vedi pa, da bo ob vsaki predstavi misel namenjena tebi.

Potrudili se bomo, da bomo vztrajali in nadaljevali delo, v katerem si ti tako zelo užival.

Valter, hvaležni smo za čas, ki smo ga lahko preživeli skupaj.

Počivaj v miru.

Tvoja klapa iz dramske

Fotografi, pozor!

Uredništvo Vipavskega glasa objavlja natečaj za fotografijo za naslovnico naše revije. Prepričani smo namreč, da je med nami veliko ljubiteljskih fotografov, ki radi zabeležite nepozabne trenutke iz svojega okolja, kar tudi pogosto objavite na družbenih omrežjih. Zdaj pa imate priložnost, da te fotografije pošljete tudi nam. Natečaj bo odprt do konca leta 2022, vsak mesec, razen avgusta, pa bomo v uredništvu izbrali fotografijo, ki jo bomo objavili na naslovnici in jo nagradili. Ob koncu leta bomo izbrali tudi najboljšo fotografijo leta in tudi to, seveda, nagradili.

In kateri so kriteriji za fotografijo? Tema naj bo narava in kulturna dediščina v našem okolju, motivi, ki jih še ne poznamo, skriti kotički naše občine. Fotografija mora biti v pokončnem formatu, pri kompoziciji upoštevajte vse grafične elemente, ki so del naslovnice, pri kakovosti fotografije morate zagotoviti profesionalne standarde (primerna ločljivost).

Vaše fotografije pričakujemo na e-naslovu vipavski.glas@gmail.com vsakokrat do petega dneva v mesecu.

Želimo vam veliko ustvarjalnosti in se veselimo sodelovanja z vami!

Uredništvo Vipavskega glasa

VIPAVSKI GLAS

Ustanovitelj in založnik: KS Vipava

Uredniški odbor:

Nataša Nardin – odgovorna urednica,
Luka Lango – urednik rubrike Izza občinskih zidov,
Barbara Repovš – urednica rubrik o turizmu,
Peter Skapin – član.

Grafično oblikovanje naslovnice:

Benjamin Boben

Fotografija na naslovnici:

Jan Čermelj

Grafična priprava: Prograf, Vipava

Tisk: Grafika Soča, Nova Gorica

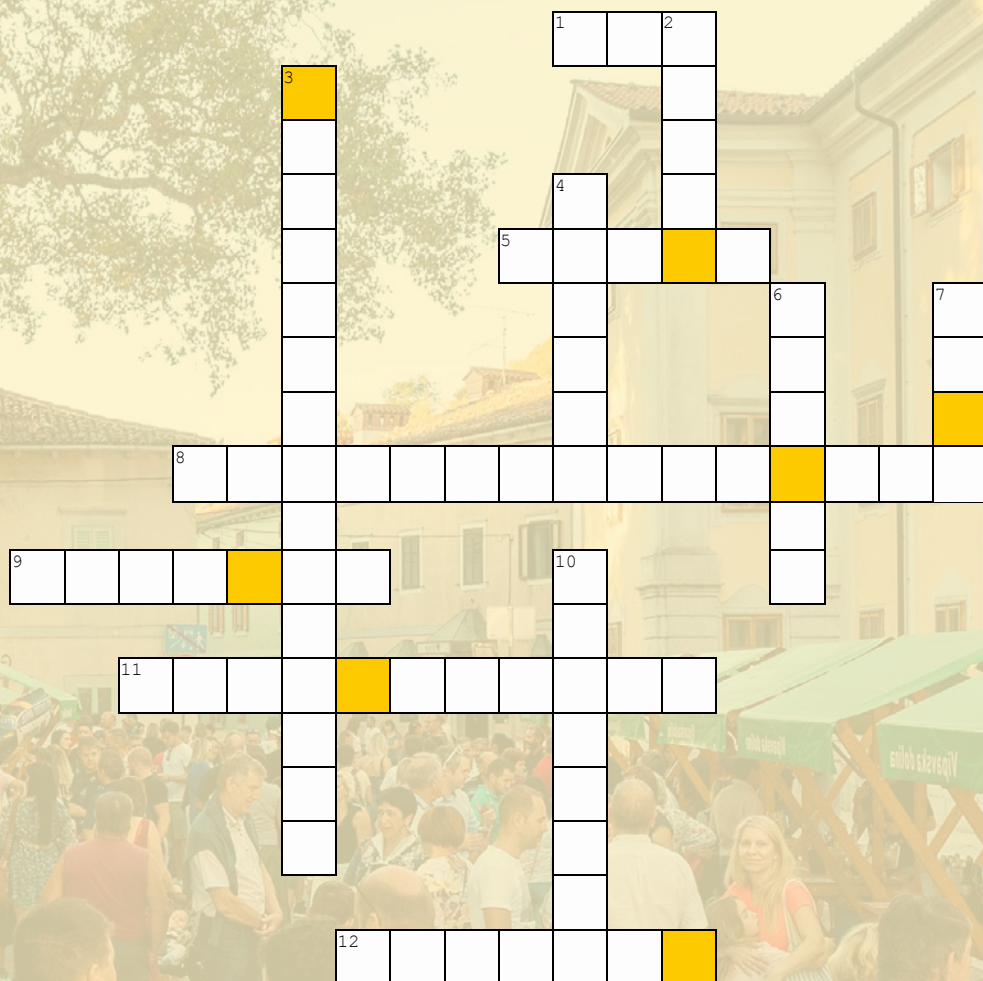
Naklada: 2100 izvodov

Vipavski glas brezplačno prejme vsako gospodinjstvo v Občini Vipava.

Kontakt: vipavski.glas@gmail.com

KRIŽANKA | TRGATEV

V naši dolini je zdaj poseben čas in gesla o tem času odkrivamo v tokratni križanki. Iščemo tudi nagradno geslo, ki ga dobite tako, da premečete črke v obarvanih kvadratih. Za nagrado našega pokrovitelja sodelujete tako, da do 10. oktobra pošljete nagradno geslo na elektronski naslov vipavski.glas.krizanka@gmail.com. Veliko bistrh misli pri reševanju!

VODORAVNO

- 1 | Kratica za »zaščiteno geografsko poreklo«.
- 5 | Moški, ki sodeluje v trgatvi.
- 8 | V Vipavi je prisotna od leta 1894.
- 9 | S čimer prevažamo prikolico.
- 11 | Kdor se ukvarja z vinogradništvom.
- 12 | Sadež v vinogradu.

NAVPIČNO

- 2 | Tudi stiskalnica.
- 3 | Osnovno geografsko opredeljeno območje, ki ima podobne podnebne in talne razmere ter podoben izbor sort.
- 4 | Velik koš z naramnicami.
- 6 | S čimer trgamo grozdje.
- 7 | Tradicionalno okrepčilo v času trgatve.
- 10 | V njem so trte